

Ob prelazu Užoku se ruska moč razbija.

Združeni Avstrijci in Nemci v zeli Rusom več postojank severozapadno od najbolj utrjenega prelaza v Karpatih.

Zeppelinovci spuščajo bombe na angleška in francoska mesta.

Dunaj, 12. apr. (Čez London.) — Na Dunaju danes izdano uradno naznanilo o vojnem položaju se glasi:

Splošni položaj je ostal neizpremenjen.

Na Rusko-Poljskem in zapadnem Galiskem je prišlo do topniških bojev.

V Karpatih, posebno v krajini vzdolgo od prelaza Užoka, je bilo več ruskih napadov s težkimi izgubami za sovražnika odbitih. Ujeli smo 830 mož.

V jugovzhodni Galiciji in Bukovini je prišlo do težkih topniških bojev.

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 12. apr. — Sledeče uradno naznanilo iz ruskega vojnega glavnega štaba je bilo izdano nočej:

V Karpatih v smeri Rostokov smo dne 10. apr. odbili z našim streljanjem na kratak streljaj velike sovražne odrede, ki so nas ponovno napadali. Napredovali smo nekoliko in pri tem se je razvila ljuta bitka v krajini prelaza Užoka, ki ga še obdržuje sovražnik. Zaplenili smo tri topove in ujeti kakih 700 mož.

V smeri reke Stryj smo odbili napade na fronti Rosohacz-Oravozil-Kozjovka-Rozanka in prizadeli sovražnika velike izgube.

Sovražnik obdržuje Višino 992 izza dne 9. aprila, ali Kozjovka in sosednje postojanke so še v naših rokah.

Zapadno od srednjega Njemena so bili večerj posamezni spopadi.

Avstrijci se baje umikajo.

London, 12. apr. — Z zavzetjem po Rusih skoro vsega glavnega pogorja, je bojevanje v Karpatih, ki traja že nad osemdeset dni, blizu odločitve na obširni fronti.

Rusi uspešno prodirajo ob široki fronti med Bartfeldom in Užokom, potiskajoč Avstrijce nazaj. V krajini Dukovskega prelaza so baje Rusi tudi porazili Avstrijce in jih prisilili, da so opustili zaloge in vozila na svojem umiku.

Prelaz Užok ogrožen.

Če se bo to prodiranje nadaljevalo z uspehom, bodo po mnenju ruskih vojaških veščakov Avstrijci in Nemci, ki so še severno od Karpatov vzhodno od prelaza Užoka in v vzhodni Galiciji in Bukovini, prisiljeni po malem ali nobenem boju k umiku.

Bitka, ki so jo Rusi doslej uspešno

so Rusi nedavno poskušali z velikimi oddelki prodrati, in sicer v Ondavski in Laborški dolini, so bili odbiti s težkimi izgubami. Iz za nekaj dni vlada popoln mir.

Ruska ofenziva je izza predaje Prezemysla ob celi karpatski fronti zastavljena, in naše čete so vsled odločnosti protinapadov predrle sovražne linije na več točkah.

Trdnjava Osovjec bombardovana.

London, 13. apr. — Poluradna, na Reuterjev urad iz Petrograda naslovljena brzojavka se glasi:

"Trdnjava Osovjec je bila celo nedeljo bombardovana z 8 palcev debelih havbicami. Trdnjavske topovi so odgovorjali izdatno. Ena sovražnih oblegovalnih baterij je bila močno poškodovana. Nemci so spustili tri goreča oklopna vozila proti trdnjavam, a brez uspeha."

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 14. apr. — Avstrijski vojni urad je danes izdal sledeče uradno naznanilo:

"V splošnem je položaj neizpremenjen. Na karpatski fronti so bili v največ delih topniški spopadi. Severozapadno od prelaza Užoka sta celo rusko postojanko napadla in premagala 19. in 26. ogrski pešpolk.

"V jugovzhodni Galiciji in v Bukovini je vse mirno."

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 14. apr. — Danes po vojnem uradni izdano naznanilo pravi: "Bojevanje se nadaljuje v krajini prelaza Užoka. Med nočjo 13. aprila so naše čete nekoliko napredovale in odbile ponovne napade sovražnikove na višinah južno od linije Volosate-Bukowecz. Ujeli smo 1.000 mož in zaplenili dve strojni puški.

"Poskusi sovražnikovi, začetni ofenzivni na višinah južno od Koziove in v Bukovini, na desnem bregu reke Prut, blizu Črnovic, so se izjalovili. Popoln mir vlada v drugih delih ob naši fronti. Vseposod napravljaja spomladno tajanje ceste slabe."

Ruske izgube v Karpatih.

Berlin, 14. apr. (Brezlično v Sayville.) — Rusija je po današnjem poročilu velikega glavnega štaba dosedaj izgubila v karpatskih bojih 500.000 mož na častnikih in vojaki. Dotično poročilo se glasi:

"V Berlinu zasledujejo v zadnjem času razvoj bojev v Karpatih z največjo pozornostjo. Nemalo so bili vznemirjeni nad razvojem položaja, ker so dohajala odondod le pičila poročila. Poleg tega naznanjajo Rusi neprestane uspehe. Danes pa smo doznali, da je tamšnji stvarni položaj za Avstrijce in Nemce zelo ugoden, ker zajemajo Ruse ob strani po vnaprej določnem načrtu."

Z zapadnega bojišča.

London, 12. apr. — Nemški in francoski zrakoplovci so napadali v zadnjih dneh, kakor poročajo iz Berlina in Pariza. Nemški zrakoplovci so da-

vi spustili sedem bomb na Nancy, ki so povzročile dva brz pogašena požara. Berlin, 12. apr. — Maršal von Hindenburg, junak iz bojev ob Mazurskih jezerih, je rekel nekemu neutralnemu poročevalcu, da se prav nič ne boji lorda Kitchenerjeve nove armade, zbrane ob francosko-flanderski bojni liniji in broječe 1.000.000 mož.

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 13. apr. — Veliki glavni stan je danes naznanil o včerajšnjih razvojih na fronti sledeče:

"Francози so včeraj napadali blizu Berry-au-Baca, med rekama Meuse in Moselle, pri kraju Maiery, vzhodno od Verduna, pri Marchevillu, južno od Maierija, ter južno od Hartmanns-Weilerkopfa naše postojanke, a so bili povsod odbiti.

"Francози so vrgli 150 bomb na železniško postajo in livarnico v Bruegu, po njihovem lastnem poročilu. V resnici se je pa šlo za samo 11 bomb, od katerih je padlo v tekem vzhodnem predmetju 9 in v mestu 2, a škode niso napravile nobene.

"Naše čete pa so vrgle mnogo bomb v Poperinghe, Paezbrug in Kossel, najhine kraje, zasedene po Angležih.

"Na neki točki severovzhodno od Suippesa se je sovražnik zopet zatekel k bombam, ki pri razpoku izlivajo dušiljve pline.

"V gozdni pri Le Pretru se je boj nadaljeval podnevi in ponoči. Počasni smo pridobili nadaljnega terena.

Zeppelinovci strašijo Anglijo.

London, 14. apr. — Nočjo prejete pičle brzojavke pripovedujejo o napadih s Zeppelinovci, ki so nočej spuščali bombe na najmanj pol tučata mest v okrajih Northumberland in Durham na severovzhodnem Angleškem.

Obseg napravljenih škod se ni znan, in niti natančno število mest in vasi, nad katerimi so Zeppelinovci leteli, ni znano.

"Kronprinz Wilhelm".

Newport News, Va., 14. apr. — Kapitan Thierfelder nemške pomožne križarke "Kronprinz Wilhelm" je danes ponovno izjavil, da ne bo inteririral ladje protovoljno. Zavezni pomorski urad je danes kapitanu dovolil, da sme križarka v suho ladjenico zaradi poprav.

Japonci v Mehiki.

Los Angeles, Cal., 14. apr. — Japonški pomorski in mornarji, 4.000 po številu, pod zaščito petih japonskih vojnih ladij ter šestih parnikov, so zasedli Turtle Bay v Dolenji Californiji, Mehika, 400 milj od San Diega.

Japonci pravijo, da so se izkrcali, ker se je ena njihovih križark poškodovala blizu luke.

Vlak trčil ob karo.

Detroit, Mich., 14. apr. — Petnajst oseb je bilo usmrčenih in kakih dvajset ranjenih pozno danes, ko sta trčila skupaj neka kara detroitske mestne pocestne železnice in toveren vlak železniške proge Detroit, Toledo in Ironton. Usmrčenci so večinoma inostranci, ki stanujejo izven mesta. Med njimi so štiri ženske.

Sweitzerjev poraz in Pariz.

Pariz, 8. apr. — Poraz Robert M. Sweitzerja, demokratskega kandidata za župana chicškega, smatra pariško časopisje za poraz nemško-ameriškega vpliva v Združenih Državah. Eden listov pravi:

"Ker je Chicago eno največjih središč nemške kulture v Ameriki in je bil Sweitzer zelo popularen, zato njegov poraz dokazuje razgorenost, povzročeno v Ameriki po nemškem postopanju."

Bojevanje v Mehiki.

Irapuato, Mehika, 10. apr. — General Francisco Villa vodi bitko s četami svojega prejšnjega prijatelja in sovojaka, generala Alvaro Obregona, moža, ki ga sedaj smatra za izdajava Mehike in najhujšega sovražnika domovine. Bitka se vrši, že četrti dan okrog mesta Celaya, trideset milj od tod. Izguba življenj je velika na obeh straneh.

Kakih 40.000 mož se udeležuje bitke. Laredo, Tex., 11. apr. — Villove čete so bile poražene z izgubo 3.000 mož na usmrčenih in ranjenih v bitki pri Celaya, po danih semkaj dospelih poročilih iz Mehike. Poročila, ki so dospela iz Carranzovih virov, pravijo, da se je bitka zaključila z umikom Villove armade proti severu.

ALI HOČETE LASTOVATI SVOJ DOM?

Ako imate par sto dolarov vam jaz postavim dom na en izmed svojih lepih lot "na hrību", katerega boste splačali mesto najemnine. P. R. Bannon, 701 N. Broadway, Joliet. 3815

Zavezniški pogoji miru nesprejemni.

Zavezniki zahtevajo velike odškodnine in mnogo ozemlja od Nemčije in Avstrije.

NEMCI ODKLANJAJO ZAhteVE.

Čutiijo se dovolj močne za nadljevanje vojne. Miru se ne bo kmalu.

Washington, D. C., 13. apr. — Velika Britanija, Francija in Rusija nočejo končati vojne, dokler Nemčija in Avstro-Ogrska odločno in uradno ne prosita za mir. To je odgovor zavezničkov na objavo mirovniških pogojev, ki jih je Nemčija vojna preudariti, kakor so bili naznanjeni vladi Združenih Držav zadnji teden.

Mišljenje zavezničkov je bilo naznanjeno njihovim uradnim zastopnikom v Washingtonu in razglašeno danes.

Zavezniški mirovni pogoji.

Cena miru, ki jo nameravajo zavezniški zahtevati od Nemčije in Avstrije, obsega:

Izpraznitev Belgie in obnovu tamsojnega popolnoma neodvisnega vladarstva.

Plačanje odškodnine Belgiji v poravnavo opustošenja dežele po nemškem navalu.

Odstop Alzacije in Lotaringije Franciji od strani Nemčije in plačanje odškodnine za nemški naval na francosko ozemlje.

Odstop Rusiji nemške Poljske, Galicije in morda dodatnega avstrijskega ozemlja.

Odstop Srbiji Bosne in Hercegovine. Razdelitev nemških kolonij v Afriki med zavezničke.

Zavezniki kljubujejo Nemčiji.

Če je Nemčija mislila, ko je naznanila mirovne pogoje, ki bi jih bila voljna preudariti, da zaveznički oslabevajo, potem se je motila, kakor je razvidno iz gorenjega zadnjega očrta mirovniških pogojev tripotentente ali trojnega sporazuma.

Gori navedeni mirovni pogoji zavezničkov so še obsejnejši, nego so bili katerikoli doslej naznanjeni od strani sovražnikov Nemčije.

Videti je, da zaveznički še bolj kljubujejo Nemčiji sedaj nego kdaj prej.

Nemci se rogajo pogojem.

Nemški uradniki tukaj so zaznamovali pogoje, pod katerimi so zaveznički baje voljni dokončati vojno, za smesne in objestne. Kakor nemški uradniki izjavljajo, so zahteve za odstrop nemškega in avstrijskega ozemlja in za plačanje velikih odškodnin stavljen v tem času zgolj z namenom, vzratno vplivati na poročila glede onemoglosti angleških in francoskih čet.

V vsakem slučaju vsebujejo zavezniški pogoji, kakor pravijo Nemci, velik prebitok terjatev, predloženih v kupčijske svrhe.

Nemčija in Avstrija še močni.

Rim, 13. apr. — Iz zanesljivega nemškega vira tukaj prihaja poročilo, da je govorica, da so v Berlinu voljni

skeniti mir, če se Nemčiji predložijo sprejemljivi pogoji, izvita iz trte. Pristavljajo, da so takšna poročila osnovana na nepoznanju nemških razmer. Kakor Nemčiji, tako tudi Avstriji da ne primanjkuje ničesar, niti vojakov, niti denarjev, niti živeža, niti streliva. Nemčija in Avstrija da sta za dolgotrajno vojno popolnoma pripravljeni.

Gibbons o papežu in Wilsonu.

Baltimore, Md., 12. apr. — Kardinal Gibbons je danes popoldne rekel, da je z globokim zanimanjem čital papeževo poslanico ameriškemu ljudstvu, v kateri je sv. Oče priporočil Američanom, "naj neprestano in nepristransko delujejo za mir v svrhu, da se strašno klanje v Evropi ter vse njegove spremene groze in nadloge kmalu dokončajo".

Razveselilo ga je tudi zanimanje, ki je pokazal predsednik Wilson za poslanico, zlasti za tisti del, kjer je povedano, da se papež ozira na ameriški vpliv v poravnavo vojne, ko pride čas za snovanje miru.

"Vzemimo, da je interview s papežem Benediktom XV. pravilen," je rekel kardinal, "kaže v veliki časti očetovalno srce našega sv. Očeta, ki je od začetka svojega papeževanja kazal globoko in resno željo za prenehanje sovražnosti v Evropi in prelivanja krščanske krvi.

"Zelo me veseli, da ima papež zaupanje v moč predsednika in ljudstva de želeže za uresničenje miru. Združene prizadeve papeža, predsednika Wilsona in drugih civilnih vladarjev morajo mogočno vplivati za obnovo blaznega miru."

Rev. J. Černetu umrli starši.

Rev. J. Černe, slovenski župnik v Sheboyganu, Wis., je prejel iz stare domovine žalostno vest, da je po 10-dnevni bolezi pljučnici umrl njegov oče Juri Černe na Blejski Dobravi v nedeljo 14. marca. Dva dni pred očetovo smrtjo je zbolela še njegova mati in je umrla v ponedeljek 15. marca zvečer. En večer sta oboje ležala na mrtvaškem odru. Dočakala sta lepo starost 75 let in sedaj skupaj počivata pri cerkvi sv. Stefana. Zadnje čase sta zelo žalovala za svojimi sinovi vojaki. Prijateljem g. župnika priporočamo njegove pokojne starše v molitev. G. župniku naše najiskrenejše sožalje!

Novi slovenski časopisi.

"Sloga" se imenuje tednik, ki je začel izhajati v Clevelandu, O., dne 1. aprila. Je izvrsten kat. list.

"Nova Doba" izhaja izza nekaj tednov v Pittsburghu, Pa., tudi tednik.

"Slovenski Narod" je ime tedniku, ki se tiska v New Yorku v Zottreji tiskarni.

Jolietška novica.

Operirana je bila na slepiču v bolnišnici sv. Jožefa v ponedeljek ga. Ana Adamič, soproga g. Johna Adamič, in sicer srečno.

Mal pošljimo dar svojim dragim na altar.

Ker so v naši stari domovini tako žalostne razmere radi vojne, zato naši sorodniki, prijatelji in znanci tam trpe veliko pomanjkanje denarja. Ponekod ga ne morejo dobiti iz bank, zato morajo trpeti pomanjkanje poleg vsega svojega premoženja.

Zdaj je čas, da se vsakdo spomni svojih trpečih v stari domovini. Pošljite svojim, čigar potrebe so. Vam najbolj poznane, pa tudi ste sigurni, da pride Vaš dar v prave roke in v pravi namen. Nikdar poprej niso naših darov tako potrebovali kot zdaj. Usmilimo se jih!

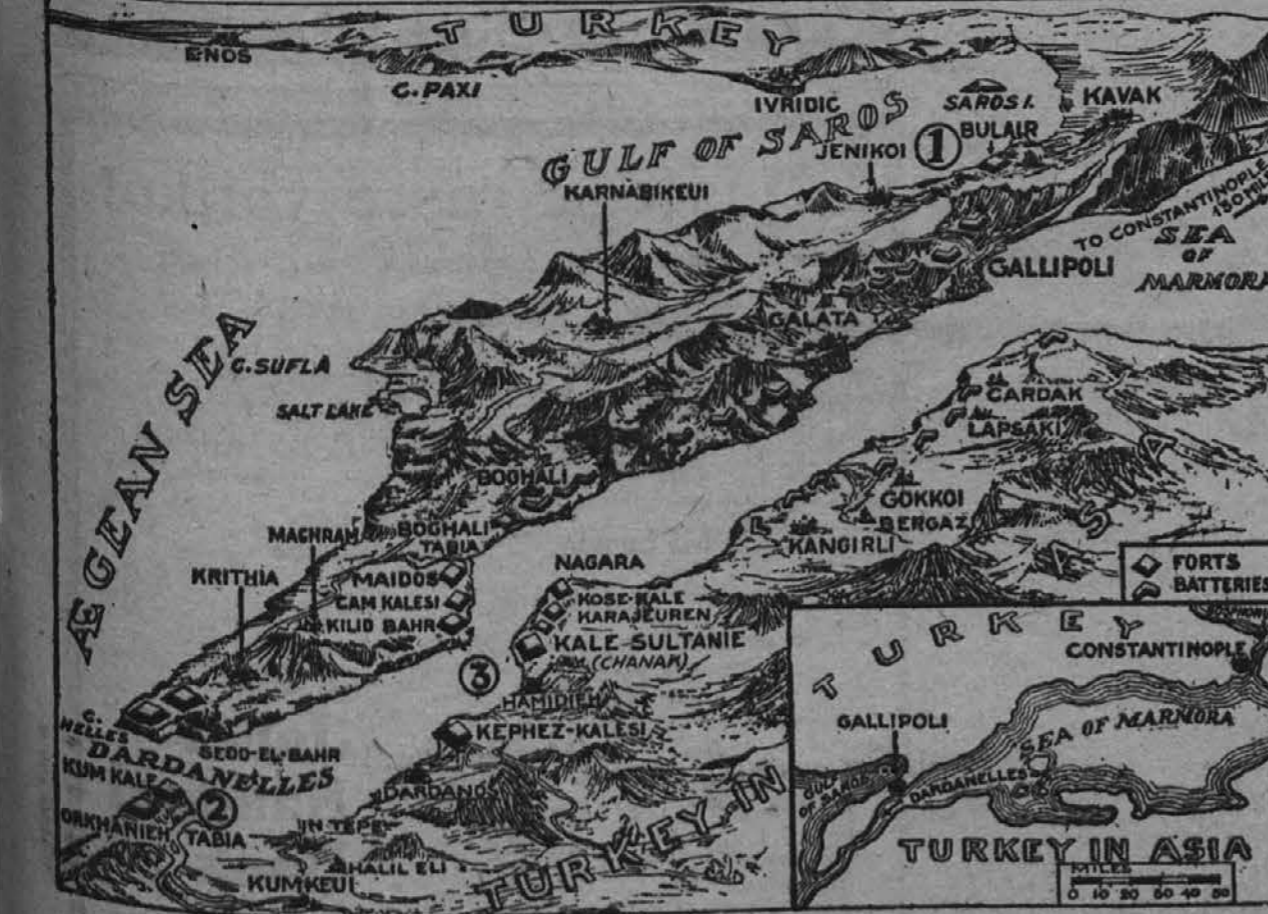
Nalašč smo cene denarja tako znižali, da vsakdo lahko pošlje po najnižji tržni ceni. Mi ne gledamo za dobiček, temveč za dobrobit naroda, ki zdaj potrebuje pomoči.

Delavske razmere so zdaj slabe povsod in trigovske tudi, pa vendar si lahko pritrhamo vsaj en dolar, da ga pošljemo v staro domovino svojim dragim trpinom na altar.

Pošiljamo denar v staro domovino; na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvatsko, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta: Prave denarne cene so tu navedene.

Table with 3 columns: Denar, Računa, Računa. Lists monetary amounts in dollars and cents.

NOVA MAPA, KAŽOČA STOPNJE PRODIRANJA ZAVEZNIŠKIH VOJNIH LADIJ V DARDANELE.

To je nova mapa Dardanel, kjer se vršijo zdaj važna dejanja. Sledeče so zanimive točke: 1. Saroški zaliv, kjer baje francoske vojne ladje bombardujejo trdnjavnice in baterije na polotoku Gallipoli ob morski ožini; 2. vhod v Dardanele, kjer so bile trdnjavnice baje razstreljene po zavezniškem brodovju; 3. približna lega brodovja, ko je prodrlo več milj v morsko ožino in prišlo do druge linije trdnjav.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 14. apr. — Prihodnji torek, dne 20. aprila, bodo v mestu Jolietu veljavne volitve. Privkrat je zgodovina tega mesta se bodo vršile volitve po odredbah in predpisih za "commission form of government". Izvoliti se imajo mestni župan in štirje komisijonarji, izmed dveh nominirancev za prvega in osmih nominirancev za druge.

— "Deseti brat". Prihodnji nedeljo, dne 18. aprila, popoldne in zvečer nastopijo na odru Sternorne dvorane naši vrli diletantje. Predstavljaljo bodo "Delega brata", ljudsko igro v petih dejanjih s petimi, ki jo je spisal znani slovenski dramatik Fran Govekar po Josip Jurčičevi povesti istega imena. Čisti dobček je namenjen za slovenske vojne ranjence v stari domovini, ki so v strašnem viharju sedanje evropske vojne žalostno igrali zgodovinske vloge najhrabrejših junakov ter izpolnili vse, kar je od njih zahtevala sveta prisega. Namen predstave je torej tako lep, da bo rad pripomogel k njenemu gromotnemu uspehu vsakdo, ki ne še kolicikaj ljubi svojo nepozabno staro domovino in vse tiste svoje junaške rojake, ki so zanjo prelavili svojo srčno kri.

Kakor smo že omenili, se bo igra "Deseti brat" predstavljala dvakrat, popoldne in zvečer; po poldanska predstava se prične točno ob 3. uri in večerna ob 1/8 uir. Na sporedu bo najprej petje moškega pevskega zbora, ki bo zapel nekaj za to predstavo najprimernejših pesmi. Potem bo sledil govor, ki ga bo imel Rev. John Plevnik, naš velepriljubljni župni upravitelj, ki je drage volje obljubil svoje sodelovanje kot govornik pri tej prireditvi, s katero najlepše pokažemo svojo zvesto ljubezen do premilne domovine, ki je sedaj res — "vdova tožna, zapuščena in mati toliko sirot, s krvjo, solzami napojena" — da še nikdar ni bila tako! In po govoru bo sledila igra "Deseti brat". Najboljši gledališki igralci nastopijo v tej igri, ki je ena najlepših iger, kar jih je spisanih v slovenskem jeziku. Imena mnogostevilnih igralcev in igravk navedemo prihodnji tedaj v poročilu o predstavi. Vstopnice za sedeže v prvih vrstah po 50c in za sedeže v nadaljnjih vrstah po 25c; za otroke pri popoldanski predstavi vstopnina 10c. V nedeljo torek v Sternorni dvorani na veselo svidenje!

— Vsebina "Desetega brata" je na kratko sledeča: Na Dolenskem se godi igra v polpreteklem času. Lovro Kvas, cand. prof., je odgovoritelj pri graščaku Benjaminu Gorniku na Slemenicah, kjer se zagleda v graščakovo hčer Manico. To pa ima rad tudi Marijan, sin graščaka Piškava na Polestku. Bogati Marijan grdo gleda revnega, a značajnega in posteneega in učnega Kvasa, ker je ljubostoma zaradi lepe Manice. In ker se ta vneme za Kvasa, sklene Marijan maščevanje. Toda s pomočjo Martina Spaka, desetega brata, ki je sin graščaka Piškava, in g. Dolefa Gornika, ki je brat graščaka na Slemenicah, se po čudnih vmesnih dogodkih in zapletih Kvasu posreči, postati graščak na Polestku in dobiti Manico za ženo, ko je bil poprej Marijan pobit in Deseti brat ustreljen in se je graščak Piškav ustrelil. Skrivnostno in zelo dramatično se razvija dejanje za dejanjem, a vseh skrivnosti igre nočemo izdati vnaprej, da ne zmanjšamo zanimanja za razvoj iste. Opozarjamo posebej samo na drugo dejanje in gostilni pri Obrščaku, ki bo zbujačo največ smehta, kajti v tem dejanju boste gledali med dolenskimi kmečkimi originali Krjavljia, najoriginalnejšega šaljičva, ki je samega hudiča presekal na dva kosa! In gledali boste g. Dolefa, učnega vinskega brata, da mu ga ni parra. In tako dalje. Pridite gledat in poslušat, in sami poročate: "Kaj ta čega pa še nisem videl in ne slišal!"

— 50. obletnica umora Lincoln. Abraham Lincoln, plemeniti domoljub, ki se je dvignil iz najglabljih nižav življenja na čelo te ljudovlade, je doživel dan 9. aprila 1865, ko je glavni general konfederacije položil orožje in s tem napravil konec najstrašnejši vseh vojn, bratomorni državljanski vojni. Enota republike je bila rešena. Predsedniku Lincolnu pa ni bilo usojeno, da bi bil s krvjo priborjeno edinstvo utrđil. Pet dni pozneje, dne 14. aprila 1865, ga je usmrtila krogla nekoga fanatičnega morivca. Danes pred pidesetimi leti. Zalosten spominski dan. Eden najžalostnejših in kratki zgodovinski te republike. Toda spomin na Lincolnu je vsled njegove tragične smrti združen s tem večjo častjo. Slava spomintu predsednika mučenca!

— Mr. William Clare ni "suháč", zato naj bo naš prihodnji župan William Clare!

Chisholm, Minn., 11. apr. — Cenjeni g. ur. A. S.! Zopet sem tu; pa kaj hočemo, kolo časa se vedno vrtili in nameravanege cilja ne izgrisi. Le pogledimo letne čase: vsako leto nam spomlad živo pričuje in naznanjuje ter daje znak prebujenja; krepka zemlja se poda, razširja znamenja, vsakovrstne rastline, cvetlice cveto, dišavo dajo, ptički veselo po zraku lete in prijetno pojoo. Čebelke hite po raznih cvetličah, šumlja radostno gibanje, leno ni. Človek, posnemaj čebelico! Nele nižji sloji, pač pa tudi cesarji, kralji in drugi velikaši ne zabite ljubezni do drugega. Saj je vendar vse iz Boga, dar diše in giblje. Čemu potem se zoperstaviti zoper Stvarnika in Odrješena sveta, zoper živo vero in vse, kar je k dobremu naklonjeno? Da se pa še dobiho dandanes v 20. stoletju ljudje, ki se štejejo učenikey in razširjatelje izobraženosti, pa zatrujejo in ponižujejo samega sebe živini jednegega, ali ni takšno postopanje in trditve grozno popačena? Sodoma, Gomora, pa še več! Razni pisatelji, ki se štejejo znanstvenike, so naravnost smešni in še več. Z dotikljajem svete vere se norčevati, je le prenapuh do Boga. Pa naj se zaganja vihar za viharjem, niti ne škoduje krščanstvu, in če jih je res na stotine, pa tudi če na tisoce, ki bičajo krščanstvo, nič zato: jih je pa milijone in milijone, ki se za to brogezo še zmenijo nič! Kljub temu pa rečemo: Saj ne vedo, kaj delajo. In njih storija je konec.

Naj se omenim, da tu v Chisholmu se dne 25. aprila prične sv. misijon. Sklep do dne 2. maja. Dragi rojaki! Prihodnji imate, da se udeležite kar največ mogoče sv. misijona. Vabljeni ste tudi sosedje na sv. misijon iz Hibbinga, Kitzvilla, Bukla in okolice. Kaj več prihodnjič. John Vesel.

Cleveland, O. — Zadnjič sem rekel, da otrok, ki zaničuje, obrekuje in svojemu bližnjemu z najgršimi lažmi škodi, da tak otrok ni nič vreden. Tako otrok, ki to počenja s svojo materjo, ne bo imel s svojimi deli sreče. Pri tem premislimo, koliko je mati žrtvovala, hudega prestala, predno je otroka vzgojila, ga prav učila in edino želela, da bi bil enkrat njej kakor celi družini v korist in pomoč, ter enkrat postal mož, ki bo delal ne le družini, ampak tudi državi kot človeški družbi na zemlji čast in ponos. Koliko mater pa je v sedanjih časih v tem oziru nesrečnih?! O kako veliko, posebno med Slovenci.

Mali Pepček, ko je rasel pri svoji materi, bil je dober deček in v veselje svojemu tovarišu Martinu. Skupaj sta hodila v cerkev in rastle v duhu krščanstva. Mati je mislila: Naš Pepček ima za tovariša Martina, to bota enkrat fanta v fari, Pepčku je padlo v glavo, da gre v Ljubljano. Šel je. En par let je bil v službi s starinimi liberalci, ki so vedeli veliko govoriti, zdaj od ene, zdaj od druge nune. Čez nekaj mesecev je gospodar zapodil Pepčka, ker je rajši kvantal, kot pa delal. In Pepček je prišel domu. Delati se mu ni ljubilo, starišev ni hotel ubogati, še manj pa v cerkev hoditi. Šel je z Martinom v Ameriko. Martinček je vzel s sabo svetinjsko Marijine družbe in knjižico. Par mesecev jo je skrival pred Pepčkom. Ko je pa videl, da je Pepček vse zavrgel, kar ga je mati učila, začel je dvomiti o Pepčku. Kaj ko bi tega tovariša popustil? Pa ni bil zadosti trdne volje, pa je zabredel za Pepčkom. Ne dolgo potem je dobil Pepček pismo od matere in je prav lepo prošila, da bi poslal vsaj toliko, da bi obrestil plačala, ker če ne bo prodana hišica. Delalo se je v nasebini prav dobro. Ko je Martinček to slišal, se mu je Pepček studil, ker mislil si je: Da le moreš biti tako trdovraten, da ne pomagáš svoji materi, ker če bi postal le od dveh dnevo: zaslužek, pa bi pomagal svoji stari materi, da bi plačala obresti. Pri tem ko si je Martinček to mislil, je Pepček zaklel svojo mater in zagnal pismo v kot. Kakšno življenje je imel med tem časom Pepček, si lahko mislimo. Vedno bolj len je postajal. Ko je videl kakega človeka v avtomobilu, ga je grdo pogledal in si mislil: Ti se voziš, jaz pa moram hoditi. "Bil je tako len, da je bil sam sebe žalosten. Ker je pa lenoba grdoaba vseh grdob, ljubitelj vseh grdob je pa socializem, in tja jo je Pepe nagnil. Tako. Sedaj je pa "voditelj". Tiste pa, ki jih je par let najbolj črtil, sovražil, to je duhovnike, s tistimi zdaj grdo dela; zdaj po enem, zdaj po drugem udriha z obrekovanjem. Vsi Martinovi pajdaši so šli k Pepčku, in če jih kdo vpraša, kje je njih mati, jih pa rudečica oblije — in jih je — srani! In takim grde delavcem pa ti na limanice... nikar ne! Ostanli Slovenec, na katero ime ostanli tudi pred svetom ponosen!

Tako, dragi čitatelj, prihodnjič bom zahteval račun od rudečih sleparjev; če ga ne bodo dali, jih bom pa še vnaprej z dopisi lasal in klofutal, saj drugač itak ne zaslužijo.

Narodnjak.

Indianapolis, Ind., 12. apr. — Cenjeni g. urednik! Prosim, da tudi meni odmerite nekoliko prostora v listu A.

S. Nisem sicer izurjen v tem poslu, toda upam, da mi vseeno pribote ta dopis, da ga ne bodete obsodili v vaš uredniški koš. Berem dopise iz vseh naseלבin, kako častno so obhajali velikončne praznike po nekaterih slovcerkvah. Tako tudi pri nas v Indianopolisu nismo zaostali, dasi imamo nekaj takih oseb, ki nam katoličanom nasprotujejo in jamo kopijejo, da bi nas notri pahnil, ali ne boše šlo! Se imamo dosti katoliški mislečih mož, ki se ne zmenijo za take trobentarje, ki ne smejo slišati cerkvenega zvonal! Da je to resnica, je bil dokaz na velikončno nedeljo pri Vstajenju ob 6. uri zjutraj, ki je bilo toliko ljudstva, da je bila sicer precej prostrana cerkev natičeno polna; in tudi cerkvene kolekte so bile kljub slabim delavskim razmeram boljše, kot se je pričakovalo. Seveda se nekateri pod rudečo zastavo jezijo na to, misleč: "Zakaj neki hodijo ljudje v cerkev, naj bi rajši nas poslušali in nam kaj v denarju pomagali, ki nam tako slaba prede — denarja nimamo in dela ne dobimo, kaj hočemo začeti, da dobiho denar od ljudi?" Ali lejte, kar nackrat se je zmislihi neki gospodine A. G. in se posvetuje še z en par možaki (če jih smem tako imenovati!): Halo, dajte, ustanovimo tudi pri nas Sl. Ligo, ljudje bojo kar v trumah drli v našo organizacijo in bomo kmalu imeli dosti denarja v blagajni! Misleč si: Saj potem, ko bomo vsi skup organizirani, ne bomo več pustili, da bi Slovenci dajali denar za cerkev; denar bomo že pospravili, cerkve podrli in duhovne pregnali, to bojo srečni časi za našo ligo. Ko bomo vse to dosegli, potem bode avstrijski cesar naš hlapec, mi bomo pa gospodarji po Ameriki in po Evropi (oziroma Avstriji) z našo ligo. Ali glejte, dragi čitatelji, načrt so naredili, spolnili se pa nikoli ne bode. Ljudje se nočejo dati vpisati in tudi denarja ne dajo za tako stvar, ki je brez pomena, četudi fehtarijo okoli Tone in Miha in dva Lojzeta; in še Janez je pristopil v tisto zeleno družbo, pa ni oni Janez Evangelist, tako tudi ne bojo iz te moke narediti kruha. Res je Jože zelo hud "eucalist", da ne sme slišati, da bi k maši zvonilo, to ga tako hudo vžeji, da bi sam sebi našca pogrizel (kar bi lahko storil, ker ima dosti dolga), ali tega pa vendar ne stori iz dveh vzrokov, prvič radi sojih telesnih občutkov, in drugič radi spoštovanja do tiste živali, ki ima tudi dolga ušesa! Zato pa tem bolj riga in trobi, ali na to se naši rojaki ne ozirajo. Mi stojimo, kot pravi pregovor, trdni kot skala in hrast, podpiramo cerkev in šole po svojih močeh in zahajamo k službi božji, kot nas učil sv. Cerkev. Le tado, rojaki, kot dosedaj tudi vnaprej! Ne ozirajte se na kričeče možiče, ki mislijo, da bojo nas vlovili v svoje mreže s svojim govorenjem in obrekovanjem sl. cerkve! Ali zamenj se trudijo ti ljudje; mi smo bili, smo in bomo ostali trdni na podlagi sv. Cerkve, kot pravi geslo: Vsi za vero, dom in narod! Voditelji lige nas ne bojo obrnili na svojo stran nikoli. Vi ligarji lahko greste se svojo zeleno zastavo spat, mi smo rekli, do tukaj in nič dalje! Pod vašo komando ne gremo! Dobro vidimo vaše kesanje, ker je rekel voditelj lige: "Oh, zakaj sem se podstopil tega kšeta, da me imajo sedaj ljudje za osla." Nekateri se tako kisto obračajo, kot da bi jesih prodajali! Da pa vam ne bode tako hudo, vam svetujemo, da tudi vi včasih pogledate v cerkev i. t. d. To vam bi pomagalo! Sicer bode pa Bog z vami tako naredil; kot je z onimi angeli, ki so hoteli biti Boga enaki! Sicer bode pa poklekal sebi v spomin tisti evangelij, ki ga je prosil za jance, pa mu je kamen podal! — Za danes naj zadostuje, drugi več!

Slovenci širom Amerike, ne sedajte na limanice, ki vam jih nastavljaio taki ligarji; držimo se dobro kot dobri katoliški slovenski rojaki!

Pozdrav vsem Slovincem širom Amerike!

Večetni naročnik J. K.

Indianapolis, Ind. — Delavske razmere so slabe, kakor je bilo že omenjeno v A. S. Kaj pa kaj liga? G. Blatnik, kaj si že nehalepiti in furbati tukajšnji narod? Prosim vas, ligarji, odgovorite, kaj za en pomen ima ta liga? Ker toliko sem že bral v našem čislanem G. N., pa se ene prav ne. V G. N. ni nič drugega, kot prerokuje tisto spekulacijo, da ga najbolj jezi Avstrija. Mi nismo študirani, mi smo prosti delavci, pa spoznamo, da ta liga ni za nikamor; da če bomo pravice iskali na ta način, jih ne bomo dobili nikdar ne, in ne in ne. Res obetajo nevyorski ligovci veliko, dali pa ne bojo ničesar. Pogledimo na tukajšnjega prezidenta: koliko je obetal pred volitvijo, da kako bo dobro. Ljubi moji sobratje, ali se spoluujete obljube? Dandanes se še niso spolnile in se ne bodo. Ravno tako bo s to Sakserjevo ligo, ki že ime nima nobenega pomena, to so si nevyorski bahalci izmislili, akoravno jim tudi ni znano, kaj bo iz tega. Recimo, če bi vladali ti tajje: Saksar, Blatnik pa Jager, potem bi imeli kisle in grenke čase še drugače kot sedaj. Torej vzemite si v glavo, da kam bi pa prišli, če bi vladali nas taki širokouznezi kot ste vi. Pokazali ste že tudi, da kakšno glorijo vi zavzemate: enkrat se norčujete iz božjih imen in Kristusa, drugič pa spet pišete kakor bi bili angeli. Vi ste nam že dosti javno pokazali vaše namere. V enem članku je pisal Blatnik v G. N.: Gloria — "revolu-

lusion"! Oh ti neumni Janezek, kako se veselih punta in novega boja Blatnik z veseljem pričakuje, da kedaj bo postal kraj slovenske pokrajine. Pa zastonj pričakuješ tega ugodnega časa.

Torej rojaki, na noge in odbite to revolucijo, predno bo prepozno, ker s tem si ne bomo naredili nobenih boljših časov. Eni se pritožujejo, da nimajo pravic v stari domovini. To je vaša krivda, to si pomagati znate pri občinskih volitvah i. t. d. mirnim potom in dejanjem, pa ne z revolucijo! S silo ne bote nikoli nič pridobili, to si dobro zapomnite; če ne verjamete prej, boste pa slej. Pa to je dobro znano Saksarju, da ne bo nič iz tega, ampak preklicati ne more, ki ve, da bi jih dobil pod nos.

Torej dragi zavedni Slovenci, spreglejte in sodite si sami in potem pa odgovorite tistim, ki imajo vas za neumne. Znano vam je tudi dobro, da dandanes obetajo veliko, ne storijo pa nič. To so delavski podjetniki, ampak so podjetniki sami zase, za nas nič; oni so za nas le takrat, dokler čutijo, da je kaj grošev, a drugače ne. Ko bi bili ti možje oziroma ligarji res za narod, bi nam pomagali v tem kritičnem času, ko je toliko ljudi brez dela in ga tudi dobili ne bojo še tako kmalu. Pa da bi France S. imel dati podporo, ki se tako zanima za reveže, pa jim še tiste izstrađane cente pobere, ali ni to vnebovijooči greh? In s tistim denarjem se pa vozite s posebnim veseljem v Chicago. Zakaj niste šli na svoje stroške, če ste mislili, res kaj ukreniti za nas? Itd.

V G. N. je bilo priobčeno, da vsaki lahko postane član Slov. Lige, če plača 50 centov. No ja, potemtakem je ta liga taka kot kakšno podporno društvo, ki se dobi \$1.00 na dan podpore, če je bolan. Koliko bom pa pri vas dobil, gotovo \$2.00, ki ste bolj usmiljeni? Itd. Kadar se pa povrnete v staro domovino, tam bodete pa videli, kaj bo iz te lige, vas bojo že zaznamovali dobro in tistikrat se bode spomnili in plačilo vam ne odide za vaše dejanje. Itd.

Torej dragi zavedni sobratje, ne dajte se zapeljati na take sladke besede, kot jih vidite v G. N. in C. A. Če bode te reklame vpoštevali v dobro, potem pa ne veste, kaj delate. H koncu pa vse zavedne Slovence pozdravim in tebi, vrli A. S., pa da bi nas dnevno obiskoval. Tudi G. N. želim uspeh, to pa le pod tem pogojem, če spremini te čenčarije, ki delajo razpor med narodom; če pa noče spreminiti te neumnosti, potem pa želim, da se mi list ustavi ob času. Zaenkrat se ne dam imena v javnost, v drugič pa, če bo treba.

Poštini Slovenec.

Oglsby, Ill., 12. apr. — Cenjeno uredništvo! Akoravno nisem sam bral v Amer. Slovincu št. 36 dopis iz Oglesby, Ill., na moje ime, vendar tem potom pozivljamo tistega hinavca pod mojim imenom, ki hvali tukajšnje delavske razmere ter zoper Sl. Ligo in njene odbrnike. Jaz od tega dopisa nisem prej vedel, da so mi drugi povedali, kar lahko s prisego potrdim. S pozdravom

Joe Legan, Box 12.

Steeltou, Pa. — Prosim urednika A. S. za malo prostora. Nimam bogve kaj novega poročati. Tukaj v naši naseלבini z delom gre zmeraj po navadi; po enih tovarnah je samo "openheartli" zaronal malo boljše in ta da ne za dolgo, eni pravijo, da se bo spet na slabje obrnilo. Seveda naroda je dosti brez dela, zato svetujemo rojakom, naj ne grejo za delom sem; kedar bo kaj več dela, bom že poročal. Po vsi Ameriki se ustanavlja Slovenska Liga, samo tukaj v Steeltonu ne. Tukaj nas ima Slovencev okoli 250, če se ne varam, in vsi smo ene misli, isto Lige ni. Bratov Hrvatov ima tukaj čez 2.000. In res njih nekoliko postavačev je sklicalo Hrivate na zborovanje za Ligo. Pa da so ti voditelji kakih možbi, naj bi, nego so nič koristni; žene jim delajo v "cegar-fabrik", a oni pa ustanavljajo Ligo po "stritih". Na kratko povedano, Slovenci in Hrvti v Steeltonu se ne dajo vztrati in vaditi v to nesrečno Ligo. Pred enim mesecem je prišel neki rojak iz bližnjega kraja sem v Steelton, prav prečeto nasrkan srbskega duha, čež tukaj v Steeltonu so za Ligo ja, pa moč se je grdo prevaril. V Ameriki se vojna vodi med slovenskim, ruskim, srbskim narodom ostro in neumotrljeno s perom in črnolom, a kedajgod s pestjo, ali ponajveč na papiru in s snubljenjem. Iz tega morejo ruski in srpski konzuli in politiki agenti ruske in srbske vlade, da se brigajo za one Slovence, kateri so izdali svojo domovino, da jim pomagajo listi in na razne jih načine snubijo in podpirajo. Ali v Evropi je pero in črnolo zdaj v smetje vrženo, a samo red in puška dela tam. Za ono, kar Rusi in Srbi mislijo, Slovenci, Hrvti, Polaki, Finci in ostali Slavani malo marajo, nimajo kedaj da marajo, ker je prišlo do onega, ali zdaj ali nikdar. Iz tega Rusija, iz tega Srbija prehitavajo čez plot vsako krinko jugoslavensko, panslavstva in drugih utopijev. Očito jasno in glasno povedajo ono, kaj hočejo, kaj želijo in kaj jim se dati more po vojni. A to, kaj Rusija in Srbija očito jasno in glasno povedajo, to je ono, ki bi nas Slovence za vavek pritislili, da se nikdar več kot narod ne bi postavili na noge. Iz tega vi-

dimu mi v ruskem in srbskem dogovoru ono grozno pobegbel, katera proti bodočemu obstanku slovenskega naroda. Da se Rusiji in Srbiji niti ne sanja o kakovem oslobodenju in ojačanju pojedinih slavenskih narodov, očito je to kot sonce na jasnem nebu. Rusija namesto da razglasi oslobodenje Polakov, Fincev, ona jih vse bolj podjarmlje in pod svoj kniut pokljuje je in v onih zemljah, v katere se je prevalila v tej vojni, isto kot diha finski narod vsaki in najmanj diha slobođe. Službena Rusija da bome se je i poahtala, da pove resnico, preglašenje slobode Polakov.

Vesrsbska ideja, na tem iznešena vest, da se I. Blatnik in slovenski rihogonci v Pirc najdejo v Ameriki v svrhog sebiranja prispevkov za srbski vojni fond, opominjajo Slovence, da se kaj več spomnijo spletkami srbske vlade na račun Avstrije, posledno temu na račun Slovenstva širom sveta. Srbska vlada razširila je svoje mreže s pomočjo slovenskih pribežih, navija naše Slovence v svoje pogubno kolo. Kako naša delavnica prilično poveda, porinica gorji od Turcina, tako so ji ti pustolovci, razumljivci in novinarji Slovenci v službi vesrsbske ideje, glih smrtnonosna izkapanja na telo uboge nam majke Slovenske. Blatnik in Pirc in cela četa okoli G. N. e tutti grandi najdejo se še v tem odličnem krogu, zaslepljujejo narod v ime rodoljublja, izpraznjujejo mu žep v lastno svrho. Lepa družba na čast zaslepljenemu slovenskemu narodu. Moramo se zares poprašati: Brati, smo li mi Srbi ali smo Slovenci? Znali smo si stoletja zvesti vdržavati narodnost, a pod ruskim vladanjem prešlo bi Slovenstvo za malo časa. Kako so Rusi fanatični v verskem pogledu, to bi najprej zahtevali, da se odredimo rimokatoliške vere, onday bi naredili slovnicu, katero moderna Rusija hoče zahtiniti, namestovali bi vse urade samo pravoslavne, a Slovincem brus. Jaj si ga o nemu, kateri bi rekel: Slovincem sem. Postrelali bi ga na mestu, kot so postreljali Srbi Bulgare, zasedeni po Srbih. E da se čim prej Galeicja rusificira, onday iz polskih katolikov napravijo pravoslavne Ruse. Priklonimo se mi Slovenci sključeno pravoslavnemu ško fu Jegvogliju, kedaj je glih tako da Rusija to misli s Polaki. Oj hlapeci Blatnik in Pirc in ostala četa okoli G. N., kateri ne smete na Slovensko več ne povohat; vi vsi hlapeci ruskih in srbskih Jegvogliju, vi ste vi, da se Slovska in slovenski narod prekrti (Nadaljevanje na 8. strani.)

Šteeltou, Pa. — Prosim urednika A. S. za malo prostora. Nimam bogve kaj novega poročati. Tukaj v naši naseלבini z delom gre zmeraj po navadi; po enih tovarnah je samo "openheartli" zaronal malo boljše in ta da ne za dolgo, eni pravijo, da se bo spet na slabje obrnilo. Seveda naroda je dosti brez dela, zato svetujemo rojakom, naj ne grejo za delom sem; kedar bo kaj več dela, bom že poročal.

Po vsi Ameriki se ustanavlja Slovenska Liga, samo tukaj v Steeltonu ne. Tukaj nas ima Slovencev okoli 250, če se ne varam, in vsi smo ene misli, isto Lige ni. Bratov Hrvatov ima tukaj čez 2.000. In res njih nekoliko postavačev je sklicalo Hrivate na zborovanje za Ligo. Pa da so ti voditelji kakih možbi, naj bi, nego so nič koristni; žene jim delajo v "cegar-fabrik", a oni pa ustanavljajo Ligo po "stritih". Na kratko povedano, Slovenci in Hrvti v Steeltonu se ne dajo vztrati in vaditi v to nesrečno Ligo. Pred enim mesecem je prišel neki rojak iz bližnjega kraja sem v Steelton, prav prečeto nasrkan srbskega duha, čež tukaj v Steeltonu so za Ligo ja, pa moč se je grdo prevaril. V Ameriki se vojna vodi med slovenskim, ruskim, srbskim narodom ostro in neumotrljeno s perom in črnolom, a kedajgod s pestjo, ali ponajveč na papiru in s snubljenjem. Iz tega morejo ruski in srpski konzuli in politiki agenti ruske in srbske vlade, da se brigajo za one Slovence, kateri so izdali svojo domovino, da jim pomagajo listi in na razne jih načine snubijo in podpirajo. Ali v Evropi je pero in črnolo zdaj v smetje vrženo, a samo red in puška dela tam. Za ono, kar Rusi in Srbi mislijo, Slovenci, Hrvti, Polaki, Finci in ostali Slavani malo marajo, nimajo kedaj da marajo, ker je prišlo do onega, ali zdaj ali nikdar. Iz tega Rusija, iz tega Srbija prehitavajo čez plot vsako krinko jugoslavensko, panslavstva in drugih utopijev. Očito jasno in glasno povedajo ono, kaj hočejo, kaj želijo in kaj jim se dati more po vojni. A to, kaj Rusija in Srbija očito jasno in glasno povedajo, to je ono, ki bi nas Slovence za vavek pritislili, da se nikdar več kot narod ne bi postavili na noge. Iz tega vi-

dimu mi v ruskem in srbskem dogovoru ono grozno pobegbel, katera proti bodočemu obstanku slovenskega naroda. Da se Rusiji in Srbiji niti ne sanja o kakovem oslobodenju in ojačanju pojedinih slavenskih narodov, očito je to kot sonce na jasnem nebu. Rusija namesto da razglasi oslobodenje Polakov, Fincev, ona jih vse bolj podjarmlje in pod svoj kniut pokljuje je in v onih zemljah, v katere se je prevalila v tej vojni, isto kot diha finski narod vsaki in najmanj diha slobođe. Službena Rusija da bome se je i poahtala, da pove resnico, preglašenje slobode Polakov.

Vesrsbska ideja, na tem iznešena vest, da se I. Blatnik in slovenski rihogonci v Pirc najdejo v Ameriki v svrhog sebiranja prispevkov za srbski vojni fond, opominjajo Slovence, da se kaj več spomnijo spletkami srbske vlade na račun Avstrije, posledno temu na račun Slovenstva širom sveta. Srbska vlada razširila je svoje mreže s pomočjo slovenskih pribežih, navija naše Slovence v svoje pogubno kolo. Kako naša delavnica prilično poveda, porinica gorji od Turcina, tako so ji ti pustolovci, razumljivci in novinarji Slovenci v službi vesrsbske ideje, glih smrtnonosna izkapanja na telo uboge nam majke Slovenske. Blatnik in Pirc in cela četa okoli G. N. e tutti grandi najdejo se še v tem odličnem krogu, zaslepljujejo narod v ime rodoljublja, izpraznjujejo mu žep v lastno svrho. Lepa družba na čast zaslepljenemu slovenskemu narodu. Moramo se zares poprašati: Brati, smo li mi Srbi ali smo Slovenci? Znali smo si stoletja zvesti vdržavati narodnost, a pod ruskim vladanjem prešlo bi Slovenstvo za malo časa. Kako so Rusi fanatični v verskem pogledu, to bi najprej zahtevali, da se odredimo rimokatoliške vere, onday bi naredili slovnicu, katero moderna Rusija hoče zahtiniti, namestovali bi vse urade samo pravoslavne, a Slovincem brus. Jaj si ga o nemu, kateri bi rekel: Slovincem sem. Postrelali bi ga na mestu, kot so postreljali Srbi Bulgare, zasedeni po Srbih. E da se čim prej Galeicja rusificira, onday iz polskih katolikov napravijo pravoslavne Ruse. Priklonimo se mi Slovenci sključeno pravoslavnemu ško fu Jegvogliju, kedaj je glih tako da Rusija to misli s Polaki. Oj hlapeci Blatnik in Pirc in ostala četa okoli G. N., kateri ne smete na Slovensko več ne povohat; vi vsi hlapeci ruskih in srbskih Jegvogliju, vi ste vi, da se Slovska in slovenski narod prekrti (Nadaljevanje na 8. strani.)

Po vsi Ameriki se ustanavlja Slovenska Liga, samo tukaj v Steeltonu ne. Tukaj nas ima Slovencev okoli 250, če se ne varam, in vsi smo ene misli, isto Lige ni. Bratov Hrvatov ima tukaj čez 2.000. In res njih nekoliko postavačev je sklicalo Hrivate na zborovanje za Ligo. Pa da so ti voditelji kakih možbi, naj bi, nego so nič koristni; žene jim delajo v "cegar-fabrik", a oni pa ustanavljajo Ligo po "stritih". Na kratko povedano, Slovenci in Hrvti v Steeltonu se ne dajo vztrati in vaditi v to nesrečno Ligo. Pred enim mesecem je prišel neki rojak iz bližnjega kraja sem v Steelton, prav prečeto nasrkan srbskega duha, čež tukaj v Steeltonu so za Ligo ja, pa moč se je grdo prevaril. V Ameriki se vojna vodi med slovenskim, ruskim, srbskim narodom ostro in neumotrljeno s perom in črnolom, a kedajgod s pestjo, ali ponajveč na papiru in s snubljenjem. Iz tega morejo ruski in srpski konzuli in politiki agenti ruske in srbske vlade, da se brigajo za one Slovence, kateri so izdali svojo domovino, da jim pomagajo listi in na razne jih načine snubijo in podpirajo. Ali v Evropi je pero in črnolo zdaj v smetje vrženo, a samo red in puška dela tam. Za ono, kar Rusi in Srbi mislijo, Slovenci, Hrvti, Polaki, Finci in ostali Slavani malo marajo, nimajo kedaj da marajo, ker je prišlo do onega, ali zdaj ali nikdar. Iz tega Rusija, iz tega Srbija prehitavajo čez plot vsako krinko jugoslavensko, panslavstva in drugih utopijev. Očito jasno in glasno povedajo ono, kaj hočejo, kaj želijo in kaj jim se dati more po vojni. A to, kaj Rusija in Srbija očito jasno in glasno povedajo, to je ono, ki bi nas Slovence za vavek pritislili, da se nikdar več kot narod ne bi postavili na noge. Iz tega vi-

dimu mi v ruskem in srbskem dogovoru ono grozno pobegbel, katera proti bodočemu obstanku slovenskega naroda. Da se Rusiji in Srbiji niti ne sanja o kakovem oslobodenju in ojačanju pojedinih slavenskih narodov, očito je to kot sonce na jasnem nebu. Rusija namesto da razglasi oslobodenje Polakov, Fincev, ona jih vse bolj podjarmlje in pod svoj kniut pokljuje je in v onih zemljah, v katere se je prevalila v tej vojni, isto kot diha finski narod vsaki in najmanj diha slobođe. Službena Rusija da bome se je i poahtala, da pove resnico, preglašenje slobode Polakov.

Vesrsbska ideja, na tem iznešena vest, da se I. Blatnik in slovenski rihogonci v Pirc najdejo v Ameriki v svrhog sebiranja prispevkov za srbski vojni fond, opominjajo Slovence, da se kaj več spomnijo spletkami srbske vlade na račun Avstrije, posledno temu na račun Slovenstva širom sveta. Srbska vlada razširila je svoje mreže s pomočjo slovenskih pribežih, navija naše Slovence v svoje pogubno kolo. Kako naša delavnica prilično poveda, porinica gorji od Turcina, tako so ji ti pustolovci, razumljivci in novinarji Slovenci v službi vesrsbske ideje, glih smrtnonosna izkapanja na telo uboge nam majke Slovenske. Blatnik in Pirc in cela četa okoli G. N. e tutti grandi najdejo se še v tem odličnem krogu, zaslepljujejo narod v ime rodoljublja, izpraznjujejo mu žep v lastno svrho. Lepa družba na čast zaslepljenemu slovenskemu narodu. Moramo se zares poprašati: Brati, smo li mi Srbi ali smo Slovenci? Znali smo si stoletja zvesti vdržavati narodnost, a pod ruskim vladanjem prešlo bi Slovenstvo za malo časa. Kako so Rusi fanatični v verskem pogledu, to bi najprej zahtevali, da se odredimo rimokatoliške vere, onday bi naredili slovnicu, katero moderna Rusija hoče zahtiniti, namestovali bi vse urade samo pravoslavne, a Slovincem brus. Jaj si ga o nemu, kateri bi rekel: Slovincem sem. Postrelali bi ga na mestu, kot so postreljali Srbi Bulgare, zasedeni po Srbih. E da se čim prej Galeicja rusificira, onday iz polskih katolikov napravijo pravoslavne Ruse. Priklonimo se mi Slovenci sključeno pravoslavnemu ško fu Jegvogliju, kedaj je glih tako da Rusija to misli s Polaki. Oj hlapeci Blatnik in Pirc in ostala četa okoli G. N., kateri ne smete na Slovensko več ne povohat; vi vsi hlapeci ruskih in srbskih Jegvogliju, vi ste vi, da se Slovska in slovenski narod prekrti (Nadaljevanje na 8. strani.)

Po vsi Ameriki se ustanavlja Slovenska Liga, samo tukaj v Steeltonu ne. Tukaj nas ima Slovencev okoli 250, če se ne varam, in vsi smo ene misli, isto Lige ni. Bratov Hrvatov ima tukaj čez 2.000. In res njih nekoliko postavačev je sklicalo Hrivate na zborovanje za Ligo. Pa da so ti voditelji kakih možbi, naj bi, nego so nič koristni; žene jim delajo v "cegar-fabrik", a oni pa ustanavljajo Ligo po "stritih". Na kratko povedano, Slovenci in Hrvti v Steeltonu se ne dajo vztrati in vaditi v to nesrečno Ligo. Pred enim mesecem je prišel neki rojak iz bližnjega kraja sem v Steelton, prav prečeto nasrkan srbskega duha, čež tukaj v Steeltonu so za Ligo ja, pa moč se je grdo prevaril. V Ameriki se vojna vodi med slovenskim, ruskim, srbskim narodom ostro in neumotrljeno s perom in črnolom, a kedajgod s pestjo, ali ponajveč na papiru in s snubljenjem. Iz tega morejo ruski in srpski konzuli in politiki agenti ruske in srbske vlade, da se brigajo za one Slovence, kateri so izdali svojo domovino, da jim pomagajo listi in na razne jih načine snubijo in podpirajo. Ali v Evropi je pero in črnolo zdaj v smetje vrženo, a samo red in puška dela tam. Za ono, kar Rusi in Srbi mislijo, Slovenci, Hrvti, Polaki, Finci in ostali Slavani malo marajo, nimajo kedaj da marajo, ker je prišlo do onega, ali zdaj ali nikdar. Iz tega Rusija, iz tega Srbija prehitavajo čez plot vsako krinko jugoslavensko, panslavstva in drugih utopijev. Očito jasno in glasno povedajo ono, kaj hočejo, kaj želijo in kaj jim se dati more po vojni. A to, kaj Rusija in Srbija očito jasno in glasno povedajo, to je ono, ki bi nas Slovence za vavek pritislili, da se nikdar več kot narod ne bi postavili na noge. Iz tega vi-

Kovač.

Izdelum prave starokrajske velike je klene motike po \$2, srednje po \$1.50 in male po \$1.25 in klepalno orodje za \$1.00.

Vse svoje izdelke jamčim. Če ni dobro orodje ga vrnite in pošljem drug

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO

— Naj bi bilo tako! Piševa korespondenca piše: V srce segajoč je prizor, kako so se avstrijska ljudstva, ki so si prej nemalokrat stala nasproti v narodnem boju, našla v edinosti za skupno brambo proti skupnemu znanemu sovražniku. Našla za zmerom. Nikdar več naj se državljanji množice ne monarhije, ki se sedaj na Poljskem in v Karpatih in v Bukovini in v Srbiji, na kopnem in na morju v bratski edinosti bore za čast skupne domovine, ne razdvoje v medsebojnih preprih. Vsa ljudstva monarhije, ki se danes ramo ob rami bore in umirajo, bodo po svetovni vojni krepko in neomajno stala drug drugemu ob strani. Potem bo Avstrija silna bramba krščanske kulture in pravosti, zavetišče najgorečnejše domovinske ljubezni in kraljeve zvestobe, dežela, v kateri bodo vsa ljudstva deležna pravičnosti, z vsemi blagiri miru obdarovano cesarstvo.

— Slovenskim materam. Omenivši dogodki v Pragi, ko so tri dame hotelo vojne dogodke prespati, piše Z. v "Agramer Tagblatnu": Vidimo, da ni dobro, ako imas predznanje želje in jih hočeš izjaviti. Nič ne koristi, da hočeš spati, ko moraš bediti. Kajti, pa malo je med nami takih, ki bi se mogle vdajati razpoloženju do spanja, kakor one tri dame v Pragi. Nasprotno. Spimo manje nego sicer, ker skrbi nas vzdružujejo v bdenju in mnoge težke skrbi nam ne dajejo miru. Moramo bediti, ravno sedaj, ko nam ob gramnju topov, ob tisočih bolih, ob jecanju storočev in milijonov ranjenec, v smrtnem hroptanju nepreglednih krdel umirajočih, ob rušenju cvetočih mest in požiganju srečnih vasi — dozoreva nova bodočnost za nas in naše otroke. Boljša ali slabša, nego je bila minilost? Kdo more vedeti to? Mi vemo le, da nad našim delom zemlje vira usodepolna huda ura z nedoglednimi posledicami za bodočnost. Ne koristi, ako se potajujemo in skrivamo. Stresajoči in strašni dihi te hude ure prihaja tudi do nas. In čemu tudi naj bi si silo zadržali oči, ko treba in se mora gledati, za našo lastno bodočnost, za naše otroke, naše rodbove, za vso našo deželo, za ves naš ljubljenski težko izkušeni narod. Ravno sedaj moramo visoko držati ideale svojih očetov, kakor se nikdar, ravno sedaj moramo biti zvesti svojememu narodu, kakor nikdar. Ljubimo ga z vso silo svojega srca, in ravno sedaj, vsak dan, vsako uro, učimo svoje otroke, naj ljubijo svoj narod za vso bodočnost, preko vsake izkušnje, preko vsake nesreče! — Potem nam tudi naša lepa domovina, katere sinovi tudi številno pokrivajo bojišča Evrope, vstane zopet nova v naših otrocih, ne umre nikdar, če bomo me matere vršile svojo dolžnost. — Tako kliče Z. hrvatskim materam. Naj čujejo ta klic tudi slovenske matere! ("Slovenec")

— Živa vera in globoka pobožnost. Nedavno je prinesel neki slovenski list te dve sliki, ki sta vredni premišljevanja: I. Kakor Rusija po svoji politični moči presegava vse pravoslavne države, tako in še veliko bolj preprosto rusko ljudstvo po svoji živi veri in globoki pobožnosti visoko presegava vse pravoslavne narode. Ruski narod, če bi postal katoliški, bi po verski gorečnosti prekosil vse druge narode. — II. "Naš poveljnik zakriči na vse grlo: 'Naprej! Juri! Ural! Fantje, po njih!' In že so hreščale ruske butice pod našimi puškinimi kopiti. Ko bi le videli, kako znajo "kranjski Janezi" mahati po glavah, kako hitro in krepko, da bi človek ne verjel. Več ko je bilo Rusov, bolj smo udrihali, tako da so se mrtvi in ranjeni kar kupičili krog nas."

— Strašna smrt slovenskega častnika. Absolvirani jurist in rezervni poročnik Z. bos.-herc. polka Ivan Grandovec iz Trebna je bil 21. februarja na severnem bojišču zadet od sovražne krogle. Podal se je v lazaret, katerega je takoj nato vžgala sovražna granata, tako da so ranjenci, med njimi tudi poročnik Grandovec, zgoreli.

— Na bojnem polju pokopan je bil zadnje dni poročnik 17. pešpolka Fran Bizjak. — Nanj naslovljena pisma in dopisnice so namreč prišle nazaj v Ljubljano z opazko "gefallen". — Iz ruskega ujetništva so se oglašali: Ljudcvit Bartol je sporočil svojcem, ki bivajo v Podpreski, občinu Travniki, pošta Draga na Dolenjskem, da se nahaja v ruskem ujetništvu, in sicer v mestu Kovrov v vladimirski guberniji. — Karel Kordiš, doma iz Malega loga pri Tratniku na Dolenjskem, je ondan nepopisno razveselil svojo ženo Franciško s pismom, v katerem ji je šele čez več mesecev naznanil, da je še med živimi, in da se boata še videla, če bo le božja volja tako. Karol Kordiš se nahaja sedaj v mestu Tomsku v Sibiriji. Ker je v Tomsku več Slovencev, se nekaj zvonijo, da jim ni še preveč dolgočas. — Ivan Tomšič, doma iz Spodnjega Kašja, pošta D. M. v Polju pod Ljubljano, je te dni poslal svoji ženi Ivani, da se nahaja v ruskem ujetništvu v Turkestanu. Piše ji, da je živ in zdrava.

in želi, da bi bilo z njo enako, potem se boata že še videla. Tudi mater, staro ženo, je jako razveselil z rečnim listom. Ko sta Janezova žena in mati brali prevselo pismo, so jima plavale oči v solzah in neprenehoma ponavljali: "Hvala Bogu in Materi božji, da je še živ!"

— Padla sta na severnem bojišču, kakor javlja uradno poročilo, Anton Vukšič, posestnik in mlinar na Božakovem št. 3; padel je dne 9. septembra 1914 pri Grodeku. V bolnišnici Satalja Ujhely na Ogrskem je umrl za ozelbinami Ivan Težak, posestnik in mlinar na Božakovem št. 11; umrl je dne 21. novembra 1914. Ta dva sta bila še mlada, prvi star 29 let, drugi 32 let. Med seboj sta bila kot sosedata nepoljudna prijatelja. Bila sta obadva trdna gospodarja in zapuščata mladi vdovi z več otroki. Občina Božakovo je s tem izgubila obč. svetovaleca, kakor tudi dva najuglednejša in nadebudna moža.

— Oglašajo se: Matej Kalister, ki sta ga roditlja že objokovala, ker sta dobila vest, da je na bojnem polju bil smrtno ranjen, se je oglasil iz gubernije Saratova. Pisal je 31. januarja t. l. ter pravi, da je zdrav, le da mu je strašno dolg čas. Pravi da je že večkrat pisal, a pisma niso došla. — Iz ruskega vojnega ujetništva se je oglasil g. Matija Selan iz Savelj pri Ljubljani. Zanjde njegovo sporočilo je bila razglednica, ki jo je poslal svojemu prijatelju, ko se je peljal skozi Ogrsko na bojišče. Vsa povpraševanja po njem so bila zaman. Govorilo so se vsakovrstne govoriče o njem; da je mrtev, da mu je granata odbila noge itd. Kakor radost pa prešine njegove starše, brata in sestre, ko prejmejo dne 13. marca 1915. pismo od njega. Pismo je datirano 25. decembra 1914. Med drugim piše sledeče: "Dragi moj! Leta 1914. ne zabim nikdar v življenju. Koliko gorja, nesreče in bede je doprineslo to leto ni moč popisati. Stotine žena zaman povprašuje in pričakuje svojega moža; tisoče in tisoče otrok zaman svojega — očeta. Oni že trohne mesece v tuji zemlji, daleč daleč od doma svojega. In kako je bilo z mano. Dne 28. avgusta je bil ranjen moj nadporočnik, katerega smo odpeljali v bližnje mesto. Pribrodne dni smo nameravali oditi v Lvov. Tako naslednji dan pa zavzamejo Rusi mesto in bili smo vojni ujetniki. Odpeljali so nas skozi Rusijo v mesto Ashabat ob perzijski meji. Veliko hudega in pomanjkanja sem prestal, toda kljub vsemu zlu sem zdrav, za kar se imam zahvaliti edino — Bogu. Drugo se že pogovorimo, ko se snidemo."

— Odlikovan Slovenec. S srebrno svetinjo I. razreda je bil odlikovan za svoje hrabro vedenje pred sovražnikom desentnik Franc Peternel iz Žirov. 97. pp. 4. stot. Bil je že trikrat ranjen in se sedaj zopet vojskuje v Karpatih.

— Umrl je dne 18. februarja v Draščih, župnija Metlika, g. Martin Pečarič v 73. letu svojega življenja, oče vešpoštovane družine v župniji. Z njim je legel v grob zopet eden mož prave stare korenine. Bil je zgleden gospodar, vzoren oče in v boju za sveto katoliško stvar vsikdar neustrašen mož. Marsikaj je moral za dobro stvar potrpeti, pa nikdar se ni zbal žrtve, naj so bile tudi tako težke. Dasi je bil sam telesno bolj slaboten, je bil pa duševno zato krepak. Draščani se imajo pokojnemu zahvaliti za lep križev pot, dal je pokojni zanj nad 2000 kron. Velik prijatelj je bil pokojni združništvu od početka in je veliko pripomogel k tako lepim uspehom na tem polju v metliški župniji.

— Umrli so v Ljubljani: Mihael Paloue, poštni poduradnik, 62 let. — Marja Zintl, hči železniškega sprevodnika, 2 dni. — Fran Medič, pešec 27. domobranskega pešpolka. — Ivan Koller, rejenc, pol leta. — Sestra Friedberta Papež, usmiljenka, 40 let. — Valentin Rupnik, orožniški postajevodja v pok, 38 let. — Fran Srebotnjak, konistoristov sin, 5 mesecev. — Pavlina Pompe, zasebnica, 62 let. — Fran Žarig, zasebnik, 55 let.

— Umrl je 10. marca Herman Krall, poročnik 17. pešpolka v neki ogrski bolnišnici. Ranjen je bil 23. febr.

— Ljubljancanka detomorilka. Nemški listi poročajo. V Vrieščenci pri Prevaljih je našel 20. febr. posestnik Potočnik za hlevom mrtvo dekle. Osumili so umora Potočnikovo dekle, Ljubljancanko (?) Alojzijo Vodusek, ki je priznala, da je dete odložila, a da je bilo mrtvo. Sodniški zdravnik so pa izjavili, da je dete zmrazilo.

— Potres na Dolenjskem. Iz Ambrusa. Dne 22. februarja, ob 1. uri 40 minut zjutraj je bil tu precej močan potresni sunek. Zbudil je vse iz spanja in napravil tudi nekaj razburjenja med ljudmi, ker se je toliko potreslo, da so predmeti v sobah ropotali.

zda. Pokojnik je bil čuda marljiv mož. Vsako delo mu je šlo izoborno od rok, samouk se je privadil najrazličnejšim opravilom. Ves dan je gibal, večer pa z zanimanjem čital časnike in knjige. Šele bolezen ga je ustavila pri delu.

— Umrl je v Novem mestu notar in bivši župan g. dr. Albin Poznik, star 70 let.

— Na Šmarni Gori se je za čas vojne naselil rusinski župnik g. Mirovič, ki ima v nedeljo in praznik sv. mašo po vzhodnem obredu in slovensko pridigo ob pol deseti uri.

— "Naš dom" v Trzinu, ki je namenjen ljudski izobrazbi in socialno-političnemu življenju, je domači g. župnik dne 7. marca slovesno blagoslovil.

— Oproščanje od šole. Kranjski deželni šolski svet je sklenil, da naj za poljska delka oproščajo otroke od šole krajnji šolski sveti.

— Umrla je v Vižmarjih posestnica ga. Helena Bizjak, roj Planinšek, po dolgi bolezi.

ŠTAJARSKO

— Šole v Gradcu. V Gradcu so se porabile skoraj vse šole za vojašnice. Za 20,000 šolskih otrok so se dobili drugod prostori, da se uporablja 134 šolskih sob za vojaštvo. Tudi srednje šole so se izselile in se je uvedel skrajšan pouk.

— Kot žrtve svojega poklica je umrl v Gradcu koncipist mestnega fizikata in vseučiliški profesor dr. Hans Hammerl. Umrl je na kozah, katere je nalezil pri na kozah obolelih vojakih.

— Vojne zemlje nameravajo odpraviti graški peki.

— "Slovenski Gospodar" se tiska sedaj v 20,000 izvodih.

— Umrl je v Konjicah veleposestnik g. Peter Dobnik.

— Tat v župnici in njegovo kratko veselje. V šmartinsko župnico pri Slov. Gradcu se je ondan priplazil tat in se dal med rano sv. mašo zakleniti. Ko je bil sam, je znamenil okrog 430 K denarja in jo popihal. Župnik č. g. Lenart je tatvino takoj opazil in naznanil, nakar je orožniški stražmojster Kosi hitel na železnico, da zasleduje opisanega tatu. Oni, kjer vodi železnica tesno ob okrajni cesti, je stražmojster res opazil tatu, ko jo je mahal po cesti. Brez pomišljanja skoči orožnik z vlaka — bilo je k sreči veliko snega — in se polasti popotnika. Peljal ga je v orožniško vojašnico, kjer so ga preiskali in res našli pri njem ukradeni denar.

KOROŠKO.

— Zbor prostovoljnih strelcev v mestu Celovec in okolici so 16. marca slovesno zaprisegli. Zboru je pristopilo 60 gospodov, med njimi deželni glavar Leopold baron Aichelburg-Labia, celovski župan dr. Gustav vitez Metnitz, Karel vitez pl. Metnitz in svetnik deželne vlade Hans vitez pl. Rainer-Harbach. Tudi v Wolfsbergu so 14. marca ustanovili stotnijo prostovoljnih strelcev. (Po "Grazer Tagespost".)

— Tri italijanske vojaške begunce (alpince) je pripeljal 16. marca neki orožnik z dvema črnnojvčnikom v Beljak, kjer je izročil okrajnemu glavarstvu.

— Oče z nožem na sina. Iz Trbiža se poročajo: Nekdanji-kurjač Ivan Juvan, 41 let star, oče štirih otrok, je prišel 12. marca pijan domov. Kričal in grozil je ženi in otrokom. Materi je priskočil na pomoč sin, 17letni ključavničarski vajenec, ki je poižkušal potisniti očeta v stransko sobo, kar je Juvana takle razljutilo, da je potegnil nož in pričel z njim mahati po sinu, ki se je zgrudil ves krvav na tla. Ker je Juvan le še hotel mahati z nožem, je prestrašena mati popadla železno palico in je udarila z njo Juvana po glavi. Pijanec se je zgrudil nezavesten na tla. Ranjenega sina so odpeljali v beljaško bolnišnico. Juvan je bil že 1. 1907, sedem mesecev v celovski norišnici. Zanjde čase je večkrat grozil rodbini s sekuro in z nožem.

— Imenovanje v vojski. Nadporočnik Oskar grof Christalnnig je imenovan za ritmojstra.

PRIMORSKO.

— Sestanek deželnih glavarjev v Gorici. Dne 13. marca so se sešli deželni glavarji slovenskih in sosednjih dežel k skupnemu posvetovanju. Prišli so gorški, štajerski, kranjski, istrski, koroški in predarlški deželni glavarji. Zastopani so bili pa tudi deželni glavarji Dalmacije, Tirola in tržaški župan. Posvetovali so se zlasti o tem, kako se bo ljudstvo preskrbelo z živili. Vsi udeleženci so poudarjali, da od vlade določeno množina moke na kmetih nikakor ne zadostuje. Konstatiralo se je z obžalovanjem, da je vlada na Dunaju postopala brez ozira na samoupravne oblasti (deželne odbore in županstva). Zahtevalo se je, da se

mora v bodoče to izpremeniti in postopati roko v roki s temi oblastmi, ki dobro poznajo krajevne razmere. Dogaovorili so razne korake glede uvoza živil. Tudi glede letošnje obdelave polja so se storili važni sklepi. Posebna deputacija te konference, v kateri je dr. Susteršič, bo zastopala stališče pri osrednji vladi. Sklenilo se je, povabiti vse deželne odbore na skupni posvet na Dunaju, da se tako varuje delokrog deželne samouprave proti absolutističnim tendencam centralne vlade.

— Umrl je po dolgi bolezni vlč. g. Alojzij Sekyra, župnik v Sv. Lovreču Paseničkem v Istri.

— Slovenec oslepel v vojni. Zagrebški "Obzor" poročja dne 17. marca: V tukajšnji (zagrebški) bolnišnici se je nad tri mesece zdrvil enoletni prostovoljec Slovenec Rudolf Maruza iz Trsta. V bitki pri Valjevu dne 25. novembra mu je razletela se granata poškodovala obe očesi, tako da je popolnoma oslepel. Nesrečni mladenič je bil edini Slovenec v tej bolnišnici. Nedavno so Maruzijevi starši prepeljali sina v Trst.

— O odlikovanem Orlu Alojziju Lisjaku se poročajo iz Gorice: Kakor smo že poročali, je bivši trobentač dornberskega Orla iz Zalošč dobil poleg srebrne tudi zlato svetinjo in je avanziral za narednika. Še posebej pa je za svoj junaški čin dobil 100 K nagrade, kar je zelo redko odlikovanje. Njegovo junaštvo in neustrašenost je bila tolika, da se njegovi predstojniki in tovariši čudijo, da je ostal živ. Taki so naši slovenski fantje!

HRVATSKO.

— Prepovedan madžarski list na Reki. Z Reke se 10. marca poročajo: Vlada je prepovedala nadaljnje tiskanje madžarskega dnevnika "Fjmei Hírado", ker je bujskal proti raznim narodnostim in je bil v tem oziru škodljiv državnim interesom.

— Cesar Viljem o Hrvatih. Iz Zagreba poročajo: Trije hrvatski topničarji pri motorni bateriji so prišli te dni iz Berlina v Zagreb in so nam pripovedovali sledeče: Cesar Viljem pogostokrat obiskuje ranjence in bolnike po bolnišnicah. Čim stopi v sobo, takoj vpraša: "Ist hier ein Kroate?" Ako se kateri oglasi, takoj stopi bliže k njemu, mu da roko in reče: "Du bist ein Held, ich spreche dir meine Anerkennung!" ter mu stisne v roko 20 ali pa 30 mark. Zelo važno in laskavo za Hrvate (!)

— Cesar in Hrvati. Splitskemu "Našemu Jedinstvu" poročja dr. L. D. z Dunaja 24. febr.: Danes vam poročam, kar bo razveselilo vse dobre rodoljube, da se cesar vedno, kadar se mu spominijo hrvatski polki, nasmehne z izrazom največjega zadovoljstva in nato doda najraje, slišali so ga večkrat: "Moji najzvestejši Hrvati!" — Najzvestejši! Cesar izgleda zelo dobro, zadnji čas je posebno dobro razpoložen, vedno svež. Vojskovanje zasleduje do najmanjših posameznosti. O vsem se informira in zapoveduje kar treba. Ta vojska kakor da ga posebno krepki, kar je tudi naravno, ko je doživel toliko ljubezen in slogo njemu zvestih narodov. Krepi ga zavest, da je kot vladar izpolnjeval zvesto dolžnost, ker mu to dokazujejo njegovi narodi.

— Dr. Rudolf Eckert umrl. Nenačakovano izguba je zadelo hrvatsko katoliško gibanje. Mladi ljudje, navdušeni za ideale svojega naroda so se zbrali in delovali za njegov blagor za prepoved hrvatskega naroda, v znamenju križa. Med temi se je med vsemi najbolj odlikovali pokojni dr. Eckert vsled svoje visoke izobrazbe in izrednega talenta. Trije so bili, ki so se vedno družili med seboj in se žrtvovali kjer so mogli in to so bili dr. Eckert, jurist Rogulja in dr. Rebac. Prepotovali so ne samo naše dežele, ampak tudi Nemčijo, Belgijo, celo Francijo, da se izobrazijo, da študirajo katoliške organizacije in kar je dobrega, da to presade na domača tla. Dr. Eckert je dovršil pravno fakulteto v Zagrebu in pretkele leto promoviral "sub auspiciis regis". Posrečilo se mu je dobiti tudi štipendijo ter je odšel študirat tudi na katoliško univerzo v Loewen, kjer je ostal leto dni. Mlado katoliško gibanje med Hrvati ni imelo svojega glasila. Čutila se je potreba za glasilo in ustanovili so ga. In kdo je bil tu urednik? Zvesta, neločljiva prijatelja dr. Eckert in Rogulja pride-ta na Reko, prevzemata uredništvo, kjer je bil dr. Eckert glavni urednik in je kot tak ostal do svoje smrti. "Riječke Novine" so bile ustavljene. Ali dr. Eckert ni miroval, vedel je, da morajo imeti glasilo ako hočejo pokazati svoje življenje. In čez par dni vidimo, da izhaja zopet glasilo ne sicer na Reki, ampak v Zagrebu, metropoli hrvatskega naroda, pod imenom "Novine". Neumorni delavec na katoliškem organizatoričnem polju, blagi dr. Eckert, je izdal ta dnevnik in zrl neustrašen vsem, reklet bi, skoro nepremagljivim oviram v oči. Njegova zasluga je, da imajo danes "Novine" toliko naročnikov in da so tako dobro urejane. Bil je priljubljen pri vseh tudi pri svojih nasprotnikih, vse ga je ljubilo in se klanjalo njegovemu razumu. Sedaj ga ni več. Umrl je dne 12. marca in ob njegovem mrtvaškem odru žaluje njegov ljubljence, katoliško hrvat. akad. društvo "Domogoj",

žaluje katoliški pokret, kateremu je bil on duša.

— Jan. Kubelik je 11. marca gostoval v kralj. hrvaškem gledališču v Zagrebu.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firmežev. Izvršujejo se vsa hat varska dela ter obešanje stenskeg papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 92
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABINO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

WALTER R. PADDOCK, lastnik

PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.

Največja zaloga vsakovrstnih zdravil okrepčil in mazil.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdlite k

ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banks.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABINO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

ButlerKrusl

KRUH...-5e hleb.
Pokusite ga --- ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK

OF JOLIET

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE,

NADZORNIKI:
E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GERLACH, podpredsednik
JOHN T. CLYNE, kasir.
Herman C. L. Stoll
Carl Osterle
Edward R. Daley
William Stern
James R. Bentley
Charles McKenna
Theodore R. Gerlach
John T. Clyne
E. J. Murphy

A. NEMANICH, pred. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Potovalni zastopnik: Fr. Završnik. Naše geslo: Dobro potrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3, KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim od 50 MILIJONOV KRON. VSAK IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANCI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparksno". HRANILNICA PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki pošljete Vaš denar.

STRANI OBSEGA

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih možih slovensko-angleških knjig za prisičenje ANGLEŠČINE BREZ UCITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smeli biti nodeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec
Ustanovljen 1. 1891.

Prvi največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družstva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 1 00.

Naročnina:
Za Združ. države na leto.....\$2.00
Za Združ. države za pol leta....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.
Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisane ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIAN AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenian-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.
Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOJEDAR.

- 18. apr. Nedelja Apolonij; Elevet.
- 19. " Ponedeljek Leon IX.; papež.
- 20. " Torek Marcellin; Sulpicij.
- 21. " Sreda Anzelm; Bruno.
- 22. " Četrtek Soter in Kajetan.
- 23. " Petek Vavstvo sv. Jožef.
- 24. " Sobota Jturi; Bona.

OJ TI MOJ DOM!

(Po pesmi: "Oj ti moj dom, ti zemlja mila.")

Oj ti moj dom, ti zemlja mila!
Najbolj te vroče ljubim zdaj,
ko toliko si izgubila
sinov, ki jih ne bo nazaj.

Ti raj si bila jim edini.
Iz raja jih izgnal je meč.
Odšli so, padli tam v tujini,
za raj domače se boreč.

Moj narod ljubljani trpeči,
tolažiti te več ne znam.
Tolažbe najti v tej nesreči
ne morem srcu niti sam.

Le bojnih trum Gospod in Mati,
ki njej si v varstvo izročeni,
tolažbo, moč ti more dati,
zemljanj nikjer noben, noben!

Franjo Neubauer.

CERKVENI GOVOR ZA DRUGO NEDELJO PO VELIKI NOČI.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Krščansko pastirstvo.

Jaz sem dobri pastir.
Joan. 10, 11.

"Jaz sem dobri pastir," je rekel Jezus in po resnici; kajak: Dober pastir da življenje za svoje ovčice. "Jaz sem dober pastir," oh, naj bi tudi jaz mogel to reči; kajak: kajak je usmiljeni Jezus pastir vseh vernih, tako je tudi meni veliko duš v pastirstvo izročil, od kojih bom imel oster račun dati, — "Jaz sem dober pastir, dobra pastarica" — oh, naj bi mogel vsak gospodar, gospodinja to izreči, njih je Bog domačim pastirja postavil!

Tudi predpostavljeno vi imate po 2, 3, 30, 40 duš pasti za večno življenje in bote po ravno tolikokrat račun dajali. Pravičnik Bog! ako bo gorje za sam sebe odgovor dati, kaj pa bo za toliko duš na račun stati? Kaj hočemo storiti? Svoje dolžnosti prav spoznati in jih zvesto dopolniti:

- I. Kakor zakonski možje in žene.
- II. Kakor očete in matere.
- III. Kakor gospodarji in gospodinj.

Vsi ti so pastirji svojih ovčic. Dobre ovčice poslušajo glas svojega pastirja; poslušajte ga tudi vi!

kel ali pa nebasa imajo, kakor polhove ovčice, ali pa dereči volki med seboj žive. Velike dolžnosti imajo zakonski; samo treh opominim:

1. Skrb za blagost duše in telesa. Višje ko oče in mati za otroke — ima mož za ženo, žena za moža skrbeti, da telo ne zboli, se duša ne pogubi. "Clovek bo očeta in mater zapustil" itd. (I. Mojz. 2, 24). Ako mož čutiš, da tvoja ženka boleha, naj se ti denarja ne mili; če bi moral poslednjo kravico prodati, da le ženka ozdravi. Pa tudi Hana je prela za svojega moža, slepega Tobijo 2, 19. — Ako čutiš, da tvoji ali tvoja kako slabo navado jeze, zaikarnosti, laživosti ima, opominjaj, prosil! Strasti so zakona najstrašnejše sovražnice. Vidiš, da tvoji ali tvojemu kaka nesreča žuga, svari kakor Klaudivja Pila-ta (Mat. 27, 19); odvrti nesrečo kakor Abigail od skopega Nabala (I. Kralj. 25, 14). Zakonski naj bodo varuhi svojih drugov.

2. Zakonska zvestoba in ljubezen. "Možje ljubite svoje žene, kakor Kristus cerkev" (Ef. 5, 25). "Mož nima oblasti svojega telesa, ampak žena; ne žena do svojega telesa, ampak mož" (I. Kor. 7, 4). Zakon prelomiti in pa srečo zakonsko ugonobiti. Zvestoba v gospodarstvu in v gospodinjstvu, da ni mož preskop, ne žena zapravljiva; tatvina zakonska hišo podira. Zvestoba v odgoji otrok, da se otrokom potuha ne daja, jeden ne pokvari, kar drugi popravi.

3. Potrpljenje in prizanašanje. V prvih tednih zakona je vse sladko in dobro, ali vsak tudi svoj senco ima, ki za njim hodi. Bolj slepa ko je bila ljubezen, hujše bo za tem sovražstvo. Potrpljivost v zakonu najlepše rožice sadi, prizanašanje zakon blagoslovil. Kakor zakonski z zakonskim bo tudi Bog z njima ravnal.

II.

Pastirske dolžnosti starišev. Zakonski prstan ima biti gladki okrogel, brez zlatih kamencev, kajti zakonski biseri so blagi otroci. Očeta in matere najdražje blago so deca; za nje tudi naj bo prva skrb:

1. Telo zdravo izrediti. Kako čedno skrbe ptičice za svoje mlade! Kako slabo pa mnoge matere za svoje decol. Mnogi očete otrokom berovsko palico poda. Taki so tatje, tolvajajo svojih otrok in so vero zatajili (I. Tim. 5, 8). "Ako dete očeta kruha prosi, je-li bo mu kamen dal?" (Luk. 11, 11).

2. Glavo pošteno podučiti doma, otroke v šolo in v cerkev pošiljati, jih pa tudi potrebnega dela vaditi. Najboljša dota je zdravo, čvrsto telo, dela vajene roke in pa učena glava. Otroku ne v šolo dati, se pravi otroka za najdražje blago ogoljufati. Bogati pa sirovi otroci so oslom podobni, ki za druge zlato nosijo. Pred vsem najpobrežnejše je:

3. Srečo otrok požahnuti, s svetimi čednostmi okučati. "Očetje, izgojite svoje otroke v strahu božjem" (Ef. 6, 4). Kaj pomaga zdravo telo in prebršana glava, ako je srce hudobno? Potreba je otroke učiti, svariti, strahovati, pa jim čedne vzgleda dajati. "Jedno dete, katero se Boža boji, je boljše, ko tisoč brezbožnih" (Sirah 10). Kdor deca po krščansko izredi, jih tudi lahko poskrbi in h kruhu spravi. Pa ravno pri volitvi stana imajo biti stariši deci dobri pastirji. Ne siliti, ampak svetovitati stan, je očeta in matere pravica, jim po potu poštenja, ne po cesti pregrehe h kruhu pomagati, jim pravično doto dati, in za otroke moliti. Tako bodo deca starišev veselje, kakor oljke krog mize (Ps. 127, 3-4), po smrti pa najlepša kroma v nebesih.

III.

Pastirske dolžnosti gospodarjev in gospodinj. Gospodar! gospodinja! vsi tvoji domači hlapi in dekle, rejenci in rejenske so ovčice tvoje čede in Kristus tebi veli: "Pasi moje ovce, pasi moje jagnjeta" (Joan. 21, 15).

1. Da jih prijazno in ljubeznivo imaš. Zakraj je Bog dal, da si Martin it gospodar, Luka pa tvoj hlapec? — da Ana ti gospodiniš, Rotijka pa služiti mora? Zato, naj bi ti lepo z njima ravnal, jih ne stiskal kakor lev, temveč kakor oče — mati se z njima obnašal — obnašala (Sirah 4, 35).

2. Da svoji družini za zdravje in za častno srečo skrbiš. — Dajaj svojim zdrav živeč, prebivališče, prizanašaj boletnim, skrbi betežnim za zdravnika, kakor stotnik v Kapernavnu (Mat. 8, 5, 13).

3. Da svoji družini za zveličanje duše skrbiš. Bog bo duše tvojih domačih iz tvojih rok tiral. Veliko se tožuje eez slabo družino, malo za pobiljšanje družine stori. Dvoje posebno zlo je, po kojih se družina pohuja. Prvo krivo je, da le na delo družine gledamo, ne pa tudi na zdržanje. Drugo krivo je, da le tožujemo, podučiti, posvariti pa opustimo. Isči družine, ki dobro slovi. Ne trpi pri hiši greha, ne grešnega znanja. Skrbi, da bodo hlapi in dekla molili in le službi božji hodili, svete zakramente pogosto in vredno prejemali. Le kdor Bogu zvesto služi, bo tudi gospodarju zvest. Dajaj svojej družini dobre vzgleda (Mat. 5, 16). Ako vsa prizadeva ne pomaga, družinčetu slovo daj. Bogajoče družina je božji dar, hudobna pa hiše prekletje (I. Moj. 29, 2).

Konec. Lepo je, lepo dober pastir biti, pa lahko ni; potreba je velike skrbi. Pomnite to zakonski, stariši in predpostavljeno vsil! Kadar bo enkrat trobenta zabačala in nas angeli k sodbi zbrali, bomo tudi mi svoje pripeljali pred Pastirja vseh pastirjev. Iskal bo mož svojo zgubljeno ženo, klical oče svojega sina, gospodinja svojo zavrženo dekle, pa bo prepozno. Oh, naj bi

mogli vsi tisti strašni sodni dan najvišjemu Pastirju naših duš reči: "Glej, tukaj so, koje si mi izročil; nobeno mojnih se ni ni pogubilo." Amen.

KAKO SE BO IMENOVALA SEDANJA VOJNA?

Mi, srečni sodobniki, ki smo jo doživeli, jo imenujemo enostavno: vojna. — vojna je prikladnejše za: armado, — in ni se nam bati, da bi nas kdo naplačno razumel. Toda kako jo bodo imenovali naši potomci? To je vprašanje, s katerim si že marsikdo beli glavo, in odgovor nanje seveda zreči misli, ki jih ima dotičnik glede vzrokov tega groznega spora. Eden jo je imenoval: vojno plemen, drugi vojno verstev. Če se pa spomnimo pisane mnogoličnosti narodov, ki stoji drug proti drugemu: Nemec in Slovanov, Angležev in latinske matere sinov, Japoncev, Indijcev in Turkov, pa katoličanov in protestantov, pravoslavcev in moslimov itd. itd., moramo priznati, da je tako imenovanje nazivala z vojno Poincarejevo, vojno Jurija V. ali podobno. Toda tudi teh imen zgodovina pač ne bo hotela sprejeti. Pa bi tudi ne bilo prava, če bi se pripisovala eni sami osebi odgovornost za dogodke kakor so ti, ki zdaj prevračajo ne samo celo Evropo, marveč lahko rečemo, ves svet. Nemski liberalni poslanec Naumann jo imenuje: vojno vojne, kajti ta vojna ima po njegovem mnenju nalogo, da reši vse narodnostne probleme. Ni dvoma, da ima to ime marsikaj resnice na sebi, toda nam se zdi, recimo, pre malo historično. In malo zgodovinske ter še manj resnične so nekatere druge označbe, ki so se pojavile tu in tam: na Nemškem in drugod. Stvar pa je postala tako zanimiva, da je neki ameriški list razpisal nagrado za najboljša imena ter je potem izmed nštevilna došlih mu odgovorov dvanajst najprimernejših priobčil in nagradil. Evo nekoliko zgledov:

- Vojna leta 1914.
- Evropska vojna.
- Vojna trojnega sporazuma.
- Svetovna vojna.
- Vojna narodov.
- Anglesko-francosko-rusko-nemška vojna.
- Vojna evropskih veselil.
- Veliki spor.
- Vojna.
- Zadnja vojna.

DARDANELSKO VPRAŠANJE.

"Echo de Paris" piše: Narod, ki stopi v naš krog, ne stori tega, da javi svojo kandidaturu za vnaprej določeno vlogo niti za vnaprej določen dobiček, katerega hoče doseči z najmanjšimi sredstvi. Načelo solidarnosti obstoji v tem, da delajo vsi za vse. Tako je ravnala ententa od začetka vojske sem, in ta metoda je izborna uspela, tako da nimamo nobenega vzroka je zavreči. Kakšen pomen ima to, da nagromadimo na jedni točki velikanstvo moč, neznanen del moči pa postavimo na točko, kjer bo padla konačna odločitev? Padec Dardanel bo gotovo prvotno sredstvo, da dospemo do konačne zmage, ampak samo sredstvo. Ključ do orijenta ne leži na dnu jednega turškega pristanišča. Treba ga je iskati nič manj ob Donavi, ob Adiji in ob Visli."

"Temps" pravi: Turško glavno mesto ni določeno, da postane takoj po osvoboditvi last jednega osvobjlca. Dobil bi bomo z združenimi močmi in bo ostalo pod kontrolo treh veselil, ki so ta čin pripravile. Kadar se bodo vrsila mirovna pogajanja, ki bodo dopuščala, da se opravičenim zahtevam narodnosti ugodno na podlagi ravnopravnosti in raznošteja, takrat se bo določila šosa Carigrada tako, da bo dano poroštvo za mednarodno pot skozi morske ožine. Država pa, ki se udeležila tega podjetja, bodo stale seveda v prvi vrsti ne samo na časti, da so služile pravu in civilizaciji, ampak tudi na dobičku, ki ga mora prineti razpad turške carevine. Kdor je pa pripravljen za vojno proti centralnim silam na Bosporu, mora biti pripravljen na vojno tudi drugod.

Te izjave komentira "Koelnische Zeitung" sledeče: Kar pravijo Francozje, je to: Vi (t. j. sedanji nevtrealci) se smete pač bojevati na naši strani, ampak tam, kjer se nam prav in dobro zdi. Kaj bo vaš dobiček, to se bo pokazalo pozneje. Pred vsem ne premisslujte, kaj bo s Carigradom in s Turčijo, ampak bodite najprej zadovoljni, da dobi ententa morske ožine. Vse ostalo se bo pa odločilo za Italijane ob Adiji in za Rumune ob Donavi. Tam se smete bojevati proti Avstriji in Nemčiji, da nam olajšate "sredstvo" za premago Carigrada, Carigrad sam bo pa naš. Če je ta komentar pravi ali ne, o tem ne govorimo.

KAKO SE GODI NEMŠKIM UJETNIKOM V SIBIRIJI.

"Arbeiter Zeitung" je prinesla poročilo hamburškega društva Rdečega križa o nemških ujetnikih v Sibiriji. Poročilo pravi: Na shodu, na katerega so bili pozvani sorodniki 125 vojnih ujetnikov v Sibiriji, se je dogladno, da se z nemškimi častniki in vojak, ki so prišli v rusko ujetništvo, skozinskozi ravna dobro. Od mnogih ujetnikov je prišlo sicer kratko, malobesedno poročilo, in le nekateri so mogli večkrat in obširneje pisati. Vsa poročila se gla-

se prijazno, in ujetniki se večkrat čudijo, kako lepo z njimi Rusi ravnajo, in da so bili na Ruskem lepše sprejeti, kakor so pričakovali. Rusi so naše vojake takoj, ko so bili ujeti, prijateljsko pozdravili, v enem slučaju je ujetnike divizionar, celo pohvalil za njih junaštvo in jim je dejal, da bo o njih junaštvu poročal ruski vladi. Nebrojna poročila, ki so pri rokah, potrjujejo, da se z nemškimi ujetniki lepo ravna, da so splošno dobro preskrbljeni, v nekaterih slučajih celo nad vse pričakovanje dobro. Za ranjence po lazaratih Rdečega križa skrbje zdravniki z vsvo vnmemo, pa tudi ostalo obojbe ruskega Rdečega križa je vse pohvale vredno. Vožnja ujetnikov iz Moskve v Sibirijo traja dva do tri tedne. Častniki so se vozili do sibirske meje v drugem razredu, nadalje pa v tretjem. Med vožnjo so dobivali častniki in vojak denar, da so se preživljali. V Sibiriji so vojni ujetniki nameščeni v raznih mestih in v manjših vaseh, in sicer večidel v vojaških sibirskih polkov, kateri so sedaj v fronti. V teh vojaških se dobro kure, tako da silni sibirski mrz ne muči ujetnikov. Hrana je povsod obila in bogata, kar je ravno nasprotno tega, kakor žive nemški ujetniki na Francoskem in Angleškem. Častniki se smejo — kakor pravijo nekatera poročila — prosto po mestu gibati in jim je dovoljeno hoditi na hrano v gostilnice in obiskovati kavarne. V Tomsku imajo tudi na razpolago nemško knjižnico, ki šteje do 1000 zvezkov. Pa tudi voki uživajo precej svobode in — kakor je posneti iz nekaterih pisem — se jim dovoljuje obiskavati tudi mesta. Kakor vse kaže, ujetniki na Ruskem niso primorani k prisilnemu delu, dolžni so le skrbeti za red in snago v svojih stanovanjih, kakor tudi za delo v kuhinji. Častniki dobivajo mesečno 50 rubljev (127 K 25 vrn.); ni pa znano, če dobiva tudi moštvo kakšen denar. Kljub tej vsekako najzavnejši dobri prehrani in preskrbi je pa poštna zveza slaba.

ZAKAJ SO RUMUNI NEVTRALNI?

Pod psevdonimom Zorky prinaša bukareški dopisnik petrograjske "Rječi" pogovor z rumunskim državljanom, z vodjo konservativne stranke Margiomanom, kakor se da posneti iz dostavka, katerega je pogovoru napisal Miljusov.

Margioman pravi: "Za Rumunijo je nevtrealneta neobhodna potreba. Če bi jo pa bilo potrebno opustiti, bi se bilo treba ozirati bolj na Besarabijo, kakor na Sibirij. V Sibirijo so Rumuni raznarodovani mnogo bolj izpostavljeni, kakor v Besarabiji. V Besarabiji stoji vsi razredi rumunskega prebivalstva pod ruskim vplivom. Besarabijci Rumun je postal celo minister. Trgovci se morajo popolnoma prilagoditi svoji okolici. Rumunski kmetje niso nobena moč, ker nimajo nikakega zavednega vodstva. V Sibiriji se bo pa vladni sistem ne glede na končni izid vojske vedno bolj razvijal v prilog narodnostnim težnjam Rumunov. Vojška bo trajala gotovo še več mesecev. Če stopimo na stran Rusije, nas napadeta brzokone Turčija in Bolgarija. Mi bi tedaj morali primereno braniti svojo južno mejo in bi mogli razviti proti Avstriji le del svoje moči. Proti vmešavanju v vojsko govore tudi naše finance in naša prometna sredstva. Če se zavojščimo z Avstrijo in Nemčijo, smo zastran živeza popolnoma odvisni od Rusije. Ali bi bila Rusija taki nalogi kos?

Povdarjati pa moramo, da je doslej poleg Rusije le Francija energično zahtevala našo intervencijo. Kakor se kaže, Angleži ne žele delitve Avstrije in oslavitve Ogrske. Dejstvo je, da delajo angleški zastopniki pri nas v drugem smislu, kakor pa francoski in angleški poslaniki, in v Sofiji zopet v drugem.

Vlada je ravno teh misli, kakor jaz. Ravno tako tudi Briatunju. Mi se bomo trudili, da ostanemo nevtrealni, ampak pripravljeno na vse eventualitete. Bil bi bedaki, če bi že sedaj stopili na areno. Izid ojske je še negotov; mi pa ne smemo riskirati posesti, katero smo pridobili. Tudi kralj zloži na tem stališču.

V svojem dostavku pravi Miljusov: "Pogosto je koristnejše, če poslušamo glas nasprotnika, kakor pa prijatelja. Popolnoma res je, da imamo mi v Rusiji dovolj povoda, da se vprašamo: Ali je res tako gotovo, da žele sibirski Rumuni priti pod rumunskega kralja? Na kaj se opira mnenje, da bodo ti z rumunsko vladlo bolj zadovoljni? Ali res zavidajo sibirski rumunski kmetje svoje brate v Rumuniji zaradi njihovega blagostanja? Ali bi bila aneksija vodilnim rumunskim krogom res tako všeč? Rumunsko plemstvo se za ta načrt nič ne ogreva. Plemstvo vidi nevarnost, ki tiči v tem, če se državni priklonijo številni kmetje, ki kulturno visoko stoji, ki so narodno zavedni in ki bi znatno ojačili demokratsko mišljenje v deželi."

Tako mislijo v Rumuniji sedaj, kaj bo prinesla bodočnost, zlasti z ozirom na najnovejšo dogodke, tega pa še nič ne vemo.

"SOLNČNA DRŽAVA" HENRIK IV.

Krog leta 1600 je sedel na francoskem prestolu kralj, ki je v svoji lahkomišelnosti in nasladnosti veliko grešil, ki pa kljub vsej pokvarjenosti, ki

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek, O. F. M., 21 Nassau Ave. Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

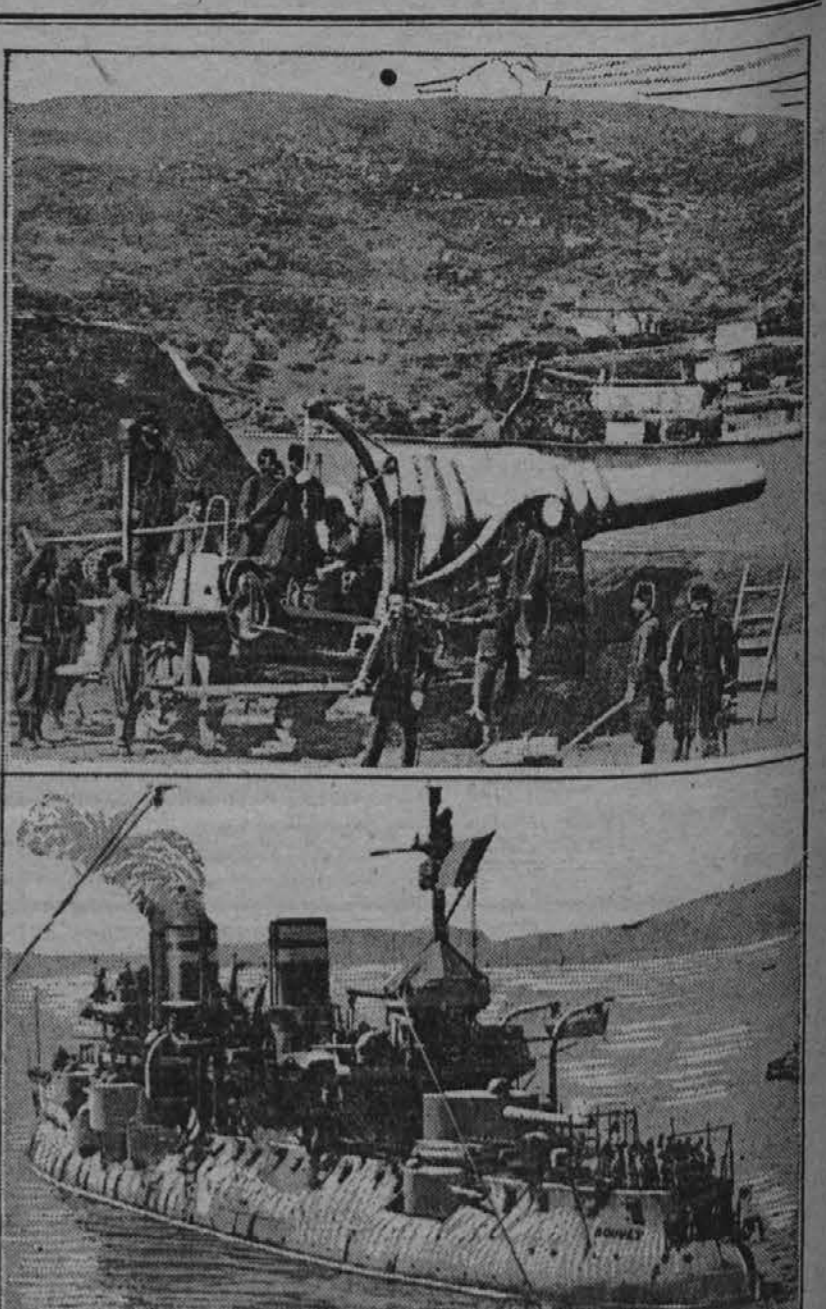
je že tedaj vladala na dvoru, in kljub nerazveseljenemu družinskemu življenju ni nikoli popolnoma izgubil mladostno svežih idealov. Bil je to Henrik IV., zaščitnik hugenotov. On je zapustil zanimiv načrt za ustanovitev krščanske republike, katerega je izdal njegov finančni minister Sully leta 1650. Delo je obsegalo sedem zvezkov in imelo naslov "Solnčna država".

"Solnčno državo" Henrika IV. naj bi tvorila zveza vseh krščanskih držav v Evropi, izključivši ruskega velikega kneza ali "moskovskega carja". Namen tega državnega sestava bi bil razdeliti Evropo med gotovo število držav v približno enakem razmerju, tako da bi te države ne mogle druge zavistati radi nenakosti in da bi se jim tudi ne bilo treba bati, da bi se ravnotežje izpreverilo. Razmerje teh držav naj bi se uredilo na podlagi splošne zvezne ustave, ki bi jih tesno vezala med seboj in izključila vsako vojno med njimi. Število zveznih držav je bilo določeno na 16, in sicer 6 dednih monarhij (Francija, Španija, Anglija, Danska, Švedska in Lombarlija); 5 volilnih (izbornih) držav (nemško cesarstvo, papeška stolica, Poljsko, Ogrsko, Češko); 4 republike (Benečija, Nizozemsko, Švica in italijanska republika, ki se je imela ustanoviti). Oblast Habsburžanov se je imela omejititi na Španijo, v odškodnino za izgubljene dežele pa naj bi imeli pravico zahtevati zase vse dežele ostalih treh delov sveta (Avstrija še ni bila znana) in onih, ki bi se še morda našli. Kar se tiče vere, je zaščitnik hugenotov za svojo krščansko republiko postavil načelo verske tolerance. Vendar je pa hotel, da države, v katerih prevladuje rimsko-katoliška unija, ohranijo svoj verski značaj v popolni čistosti. Cesarstva naj bi se odpravila. Cesarski naslov naj bi nosil samo glavar celokupne republike. Ta čast pa naj bi se ne podelila nobeni rodovni dvakrat zaporedoma. Na čelu zveze bi stal "splošni svet" po zgledu grških amfiktionov. Ta zvezni svet naj bi sestajal iz gotovega števila pooblaščenec vseh držav republike in naj bi v obliki senata trajno zboroval in reševal vse politične in cerkvene zadeve.

Tudi v znamenju "prosperitete".
New York, 9. apr. — Zavezni sodnik Hand je danes postavil oskrbnika imovine za tukajšnje veliko department-sko prodajalnico J. B. Greenhut Co. J. B. Greenhut Co. je poslovala z glavnico 6 milijonov dolarjev in je izdelala šestdesetne vrednostne papirje za enako vsoto. Od zadnje vsote bi se imelo po pogodbi poplačati vsako leto \$150,000.

NAPRODAJ 12 LOT OD \$150 DO \$400. Plačuje se kakor kdo hoče in more. 10 minut do slovenske cerkve na Granite in Vine St. Več se zve pri lastniku. John Mandel, 617 Granite St., Joliet, Ill.

Photos by American Press Association.

POGREZNJENA FRANCOŠKA BOJNA LADJA IN ZNAČILNA OBLIKA TURŠKE TRDNJAVICE V DARDANELAH.

Razdejane francoske bojne ladje "Bouvet" ter britanskih bojnih križark "Irresistible" in "Ocean" po plavajočih turških minah v Dardanelah med bombardovanjem trdnjavo po zavezniškem brodogovju je bilo prvi resni udarec od strani Turkov. Zgornja slika kaže trdnjavo v Dardanelah. Bojna ladja "Bouvet" je naslikana spodaj.

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljeno 29. novembra 1914. Sedež: Joliet, Ill.

GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

- Predsednik... George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik... John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik... Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapisnikar... Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik... John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

- 1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

- 1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENE, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16 do 55. leta. Ob pristupu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

OTROŠKI ODDELEK se ustanovi kmalu. Sprejemalo se bo otroke od 5 do 16. leta. Pristop 25c.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

- Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
Za popolno izgubo vida na obeh očeh vsoto \$250.00;
Za izgubo ene roke nad zastestjem vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh rok nad zastestjem vsoto \$250.00;
Za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov ali ene dlani ene roke vsoto \$50.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
Za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnino ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristupu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment. Rows show age ranges and corresponding contribution amounts for two different insurance levels (\$250.00 and \$500.00).

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

NAZNANILO.

Ker je gl. odbor Društva sv. Družine izprevidel, da bi bilo bolje, če se naredi pri imenu organizacije mala razlika, da se takoj razume ali se govori o podružnici ali o gl. organizaciji Društva sv. Družine zato je odbor soglasno sklenil, da se naj imenuje naša glavna organizacija:

DRUŽBA SV. DRUŽINE,

vsaka njena podružnica pa se naj imenuje:

DRUŠTVO SV. DRUŽINE,

S tem je narejena potrebna razlika pri imenu.

Za odbor D. S. D.

Joliet, Ill., 15. aprila 1915.

GEO. STONICH, predsednik.

ZAPISNIK

1. glavnega zborovanja Društva sv. Družine v Zjedinjenih Državah Severne Amerike.

(Konec.)

Na vprašanje predsednika Stonicha glede glasila, odgovori A. Nemanich, pred. Amer. Slovenca, da daruje glasilo za leto D. S. D. za vsa naznanila in oglašje.

Nadz. Vranichar predlaga, da 1. gl. zborovalec v zakupi knjigo in da se zaključni listu, družbi in nje predlaga del. Trgovčič, Potrjeno in sprejeto.

Del. Stua predlaga, da se 1. tajnik vsem ustanoviteljem te organizacije in Podružnicah zavoli 1. gl. zbor za trud in pošteno delo, posebno tajniku, ki je izjavil, da ne zahteva nikakih plačil in ne povrnitve stroškov, novljanja Podružnic v La Salle, Bradley in Ottawa, Ill. Del. Trgovčič, da za to organizacijo zaključni trikratni slavnostni govori.

Del. Stua predlaga, da se kupi nekoliko zlatih znakov D. S. D., ko se daruje vsakemu članu(ici), ki pridobi D. S. D. osem ali več udov v katerem mesecu, ali če ustanovi Podružnico. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Del. Trgovčič predlaga, da bi plačevali za znak zasluži za njeno ustanovo. Podp. del. Težak, Sprejeto.

se član(ice) bolj zanimajo za društvo in organizacijo, če imajo bogato lastno blagajno na katero so ponosni. Če pa je v organizaciji centralizacije bolj blagajne potem se mora poslati ves denar za bol podporo na gl. urad z asesmentom, tako nima društvo lastne blagajne, zato pa ne more društvo plačevati nobenih svojih stroškov ako ne pobira posebnih doklad, a doklade in posebna plačila, zlasti za domačo bol. blagajno niso dobra stvar, ker član(ice) potem lahko napačno sodijo, da je odbor brezbržen in zapravljiv. Navaja še druge vzroke radi katerih je št. 4 zoper centralizacijo.

Odmor ob 10. uri. Seja se nadaljuje ob 10:15 uri. Del. Stua predlaga, da se vpelje otroški oddelek.

Tajnik poroča, da ako se hoče ustanoviti otroški oddelek, mora ta oddelek biti popolnoma zase, kakor je bolniška blagajna, poskodninski in stroškin sklad sam za se in se mora voditi posebej račun, tako mora otroški oddelek imeti lastno blagajno ali sklad iz katerega se izplačujejo otroške smrtnine.

Slede razni pogovori ozirom razprave glede otroškega oddelka v katero posežejo skoro vsi zborovalci in konečno predlaga del. Stua in podpira del. Ant. Pasdertz, da se ustanovi otroški oddelek kakor hitro se organizacija spravi v vsakem oziru v pravi red in če se potem oglasi 200 prosilcev. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da se naj sprejemajo v otroški oddelek otroci, ki niso mlajši kot 5 in ne stareji kot 16 let. Sprejeto.

Del. Kastello predlaga, da se naj bi zavarovali otroci za \$100.00 in da so v slučaju smrti otroka predno je eno leto zavarovan deležni stariši itd. le \$25.00, ko je več kot eno leto zavarovan \$50.00, ko je pa več kot dve leti zavarovan, pa se s plača cela smrtina \$100.00. Podpira del. Vranichar. Sprejeto.

Del. Težak predlaga, da mora biti vsak prosilec v otroški oddelek zdravniško preiskani predno se ga sprejme. Podpira del. J. Pasdertz. Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da mora vsak prosilec v otroški oddelek vplačati 25c pristopnine, podp. del. J. N. Pasdertz. Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da ima odbor popolno moč in pravico plemeniti vsako točko ali stavek v pravilih, da bodo odgovarjala postavi za nabavo charterja v državi Illinois. Podpira del. Stanfel. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da se začne popoldnja seja ob pol. 2. uri, da se čimprej vse reši in ne bo treba večerne seje. Podpira del. Stua. Sprejeto.

Predsednik zaključil 3. sejo ob 12. uri z navadno molitvijo. ANTON NEMANICH, Jr., zapisnikar. GEORGE STONICH, preds.

4. seja dne 6. aprila 1915.

Predsednik Stonich otvori 4. sejo ob pol. 2. uri pop. z običajno molitvo.

Tajnik čita imena zborovalcev, ki so prisotni razun 3. nadz., redarja, del. Sraja, Vidmarja in del. Illichia.

Zapisnikar čita zapisnik 3. seje, ki se na predlog del. A. Pasdertz, podp. del. Težak, potrdi in podpisuje.

Pogovor o kraju in času 2. gl. zborovanja D. S. D.

Ker je že v pravilih potrjeno, da se vrši redni gl. zbor vsaki dve leti v onem mestu kjer se nahaja dobrostoječa Podružnica in primerna dvorana ter kat. cerkev, in kakor določijo prejšnja konvencija, in sicer se prične na prvi terek v mesecu septembra, to je dan po Labor Day, predlaga del. A. Pasdertz, da se naj vrši 2. konvencija 1. 1916. Podpira del. Nemanich. Sprejeto.

Del. Stua navaja vzroke zakaj se naj vršila 2. konvencija v Bradley, Ill. Navaja tudi željo Podružnice št. 4, ki mu je naročila, da naj poskuša dobiti konvencijo v Bradley. Konečno predlaga, da se naj vrši 2. konvencija v mestu Bradley, Ill. Podpira del. Trgovčič.

Del. Nemanich omenja, da je to še le začetek in da je najbolj varčevalno in najboljša za organizacijo, če ima 2. konvencijo tam kjer je največ odbornikov, največ delegatov in največ udov.

Do prih. konvencije bo se razvidelo katera naselbina najbolj zasluži te časti. Predlaga, da naj se vrši prih. konvencija še tu; podp. del. Stanfel.

Sledi volitev z listki in sklenjeno je z večino, da se vrši 2. konvencija v Jolietu.

Del. Stanfel predlaga, da naj gl. odbor preskrbi več slik 1. gl. zborovanja D. S. D. in naj jih da povečati in v primerno lep okvir ter naj pošlje po eno vsaki Podružnici na stroške gl. urada. Podpira del. Težak. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da naj gl. odbor ko se dobi charter v državi Illinois, poskuša dobiti licenco tudi v drugih državah, ako mogoče s temi asesmenti, kakor v Illinois. Del. Kren podpira. Sprejeto.

Del. Stua predlaga, da odbor plača za dvorano za zborovanje. Del. Stanfel podpira. Sprejeto.

Del. Nemanich predlaga, da naj zavarovani otroci dobe certifikate, za katere se naj ne računa več kot 25c. Podpira del. Stanfel. Sprejeto.

Predsednik Stonich naznani, da je program prvega gl. zbora izčrpan in da edino kar še preostaja, ako nima kateri drugi zborovalec več kaj poročati, svetovati itd., je volitev gl. odbora za 1. 1915-6.

Predsednik naznani, da se prične volitev in s primernim nagovorom sve-

tuje in opominja zborovalce, da naj izvolijo one člane, ki so najbolj sposobni in delavni za organizacijo, ker na odboru je največ odvisen napredek in procvit organizacije. Naznani, da se voli z listki za vsacega odbornika posebej in imenuje del. J. N. Pasdertz in del. Trgovčiča za štetje glasov, a nazd. Sraja in Vranicharja pa za razdelitev in pobiranje glasovnic.

Vrši se volitev gl. predsednika in br. Geo. Stonich je dobil glase vseh zborovalcev.

Podpreds. Kukar vzame sedež predsednika za ta čas in vpraša br. Stonicha, če sprejme urad predsednika.

Br. Stonich stopi in se primerno zahvali za skazano čast in zaupanje ter sprejme izvolitev, zlasti ker to želijo vsi zborovalci.

Vrši se volitev podpredsednika in ob prvem štetju so dobili glasove Kukar, J. N. Pasdertz, Stua in Setina.

V ožji volitvi med Kukarjem in Pasdertzom je dobil del. J. N. Pasdertz večino. Naka predsednik naznani, da je del. J. N. Pasdertz izvoljen za podpredsednika. Izvoljeni se primerno zahvali za skazano čast in zaupanje ter sprejme.

Vrši se volitev gl. tajnika in br. Jos. Klepec, ki je dobil glasove vseh zborovalcev je po predsedniku proglašen izvoljen. Br. Klepec se najskretnje zahvali za skazano zaupanje in čast ter omenja, da bi si štel v nečast, če bi ne sprejel, ako je to soglasna volja vseh zborovalcev.

Vrši se volitev gl. zapisnikarja in br. A. Nemanich Jr. je dobil absolutno večino glasov in del. Težak nekoliko. Predsednik Stonich proglašuje, da je br. A. Nemanich Jr. izvoljen za gl. zapisnikarja. Izvoljeni sprejme in se primerno zahvali zborovalcem za zaupanje.

Vrši se volitev gl. blagajnika in del. A. Nemanich Jr. je dobil večino glasov, potem sta dobila glasove še br. J. Petric in del. Setina. Del. Nemanich se zahvali in odkloni ter priporoča, da se izvoli kateri drugi.

Sledi ožja volitev med br. Petric-em in del. Setina in Petric je izvoljen z večino.

Vrši se volitev 1. nadzornika in so dobili glasove Vranichar, Kastello, Kukar, Stua, Kren, Setina, Trgovčič in Težak.

Sledi ožja volitev med Vranichar-jem in Kastello. Večino dobi del. Kastello, ki je izvoljen 1. nadzornikom.

Vrši se volitev 2. nadzornika in glasove so dobili Stua, Vranichar, Težak Kukar, Kren in Trgovčič.

V ožji volitvi med del. Stua in br. Vranichar sta dobila dvakrat enako število glasov a v tretji je dobil večino br. Stua in je izvoljen za 2. nadzornika.

Sledi volitev 3. nadzornika. Glasove so dobili Vranichar, Kukar, Kren, Stanfel, Nemanich in Težak. Br. Vranichar je dobil večino in je izvoljen.

Vrši se volitev za 1. finančnega in porotnega odbornika in glasovi so bili razdeljeni med br. Trgovčič, Kren, Setina, Sraj Jr. in Težak-om. V drugi volitvi dobe glasove zopet vsi kakor prej, vendar dobita Kukar in Trgovčič več kot ostali.

Sledi ožja volitev med njima in Kukar dobi večino za 1. finančnega in porotnega odbornika.

Vrši se volitev za 2. finančnega in porotnega odbornika. Glasovi so bili razdeljeni med br. Trgovčič, Težak, Kren, Stanfel, Setina in Sraj. Del. Kren odkloni za ožjo volitev, ki se nato, vrši med Trgovčičem in Težak-om. Trgovčič dobi večino in je izvoljen 2. finančni in porotni odbornik, ki se primerno zahvali za čast in zaupanje.

Sledi volitev za 3. finančnega in porotnega odbornika. Glasovi so dobili br. Težak, Setina, Kren in Sraj. V ožji volitvi med Težak-om in Setina dobi Težak večino, ki je izvoljen za 3. finančnega in porotnega odbornika.

Na željo prednika čita zapisnikar imena gl. odbora D. S. D. za bodoči dve leti in zapisnik te seje, ki se na predlog del. Nemanicha potrdi, in potem se predlaga, da se potrdi celokupen zapisnik vseh sej in predlaga, da se zaključil 1. gl. zbor D. S. D.

Novi gl. odborniki Društva sv. Družine takoj nastopijo svoja mesta.

Predsednik Stonich in tajnik Klepec sta v kratkem govoru navduševala zborovalce, da naj delujejo v svojih odborih in Podružnicah za napredek, naka pred. Stonich zaključil 1. gl. zborovanje D. S. D. z molitvijo ob 4. uri pop. dne 6. aprila 1915.

ANTON NEMANICH, Jr., zapisnikar. GEORGE STONICH, preds.

V odgovor na brzogovjni pozdrav pred. Wilsonu je prišlo sledeče pismo: The White House, Washington, April 7, 1915. (Personal.)

My dear Sir: — The President directs me to acknowledge the receipt of the kind message which you sent him in the name of the Holy Family Society, and to thank you and all concerned for your greetings and good wishes.

Sincerely Yours, J. P. TUMULTY, Secretary to the President. Mr. Joseph Klepec, Secretary, St. Joseph's Hall, Joliet, Ill.

Javna zahvala. Ovim putem javno se zahvalujem svoj gospodi Jolietkim Slovincem, kao i gospodi delegatima, koji se izkazahu prijazno napram meni—kod o-

vog Slavnog Prvog Glavnog Zborovanja Dr. Sv. Družine.

Zalim: što kod mog prolaza nisam se osobno oprostio sa gosp. Jurjem Stoničem, molim, da mi u oprost uzame.

Još jedno kličem svoj gospodi Jolietkim Slovincem kao i gospodi delegatima sretan uspeh u svakom radu i nakani.

Složno radimo za procvit ove naše lepe mlade organizacije — jerbo: Gdje se bratska srca slože, tu i olovo plivati može: Svevišnji Vas pratio svojem stazom do onog cilja, do kog ste našumili.

Spoštovanjem odani Anton Trgovčič, bivši (delegat) zastopnik Podruž. št. 2.

Volilcem v Jolietu.

Pravilno je, da naš list priporoči svakom in rojakinjam za župana onega moza, ki se strinja z nazori večine naših cenj. moških in ženskih volilcev, ki se udeležijo mestne volitve prihodnji terek, dne 20. apr. 1915.

Naše ljudstvo je zoper vodopivec na katere se ne moremo zanesti, zato naj vsak voli za onih pet mož, ki so za osebno svobodo in ne bodo povzročili prevelikega preobrta, če bodo izvoljeni.

Volite za župana za g. WILLIAM H. CLARE.

Za komisionerje volite za sledeče štiri može, ki so vredni vsega zaupanja in priporočila. Ti štiri niso vodopivci temveč so za osebno svobodo in so pošteni, zanesljivi ter zmorni. Naredite križ pred njihovimi imeni, ki so:

THOMAS GOREY, C. D. O'CALLAHAN, HENRY RUB, CHRISTIAN P. SORG.

Za teh pet mož naj voli vsak, a ne za katerega izmed onih drugih pet, ker oni drugi so vsi vodopivci in so vsi podpisali peticije za lokalno opcijo ter so nezanesljivi in nevarni.

Volite za svoje koristi in za koristi svojih sosedov in celega mesta. Ne pustite se pregovoriti. Ne pozabite voliti pravilno.

Sam svoj zdravnik. Praktičen človek je vedno pripravljen za nujne potrebe. Mr. Jos. W. Wokal je eden izmed njih. Ko je zbolel, ni izgubil pameti. O tem pravi sledeče: "Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino me je ozdravilo. Trpel sem vsled želodčne boleznii in sklenil, poskusiti to zdravilo. Bržko sem ga začel uživati, sem se počutil bolje. Lepa hvala za Trinerjeva zdravila. Jos. W. Wokal, Belfield, N. Dak." V boleznih želodeca in drobja je navadno potrebno, izčistiti telo, da se odstrani vsa pusta tvarina. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino je prav dobra odvajalna tonika, ki jo je uživati pri zapeki, razdražljivosti, slabosti in slabi prebavi. Cena \$1.00. V lekarnah Jos. Triner, tvornicar, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Triner's Liniment daje novo moč utrujenim mišicam. Prav dober pri revmatizmu in nevralgiji. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 50c. — Adv.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (Holy Family Society) šte. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915. Predsednik... George Stonich. Podpredsednik... Stephen Kukar. Tajnik... Jos. Klepec. Zapisnikar... Anton Nemanich Jr. Blagajnik... John Petric, Reditelj... Frank Kocjan.

Nadzorniki: Anton Srāj Jr., Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16 do 55. leta. Tudi deco od 5. do 15. leta v otroški oddelek. Pristop \$1.00 za odrasle; 25c za deco.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec. Izplačuje zavarovalnino, poskodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše pogoje v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu. It-w-F

Denarne cene na 1. strani "A. S." so prave cene — ne previsoke, ne prenizke, ker vemo, da vsakdo rad plača pravo ceno.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK 511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, 52 Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLJET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

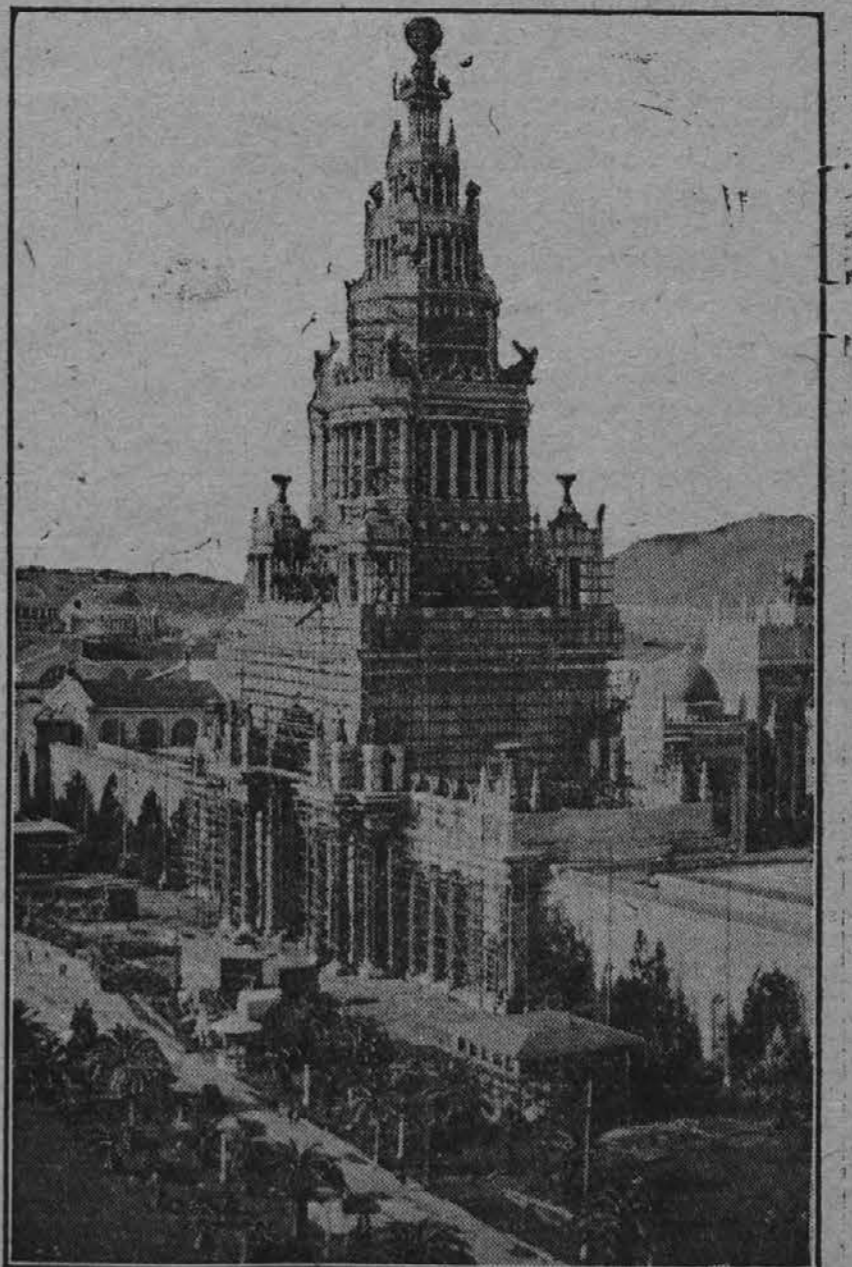
MEHAK IN TRD PREMOK. Chicago Phone 225.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR Gostilna Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence in Hrvate, v svojo gostilno sredi Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI

STOLP BISEROV, 435 ČEVLJEV VISOK, NADKRILJUJE RAZSTAVNA POSLOPJA.

Veliki Stolp biserov (Tower of Jewels) je najvišja stavba v Panamopacificiški razstavi, ki je bila otvorena v San Francisku, Cal., dne 20. februarja. Stolp biserov stoji na središču obsežne skupine razstavnih poslopij in je 435 čevljev visok. Eiffelov stolp v Parizu je visok 984 čevljev, a ni tak umotvor, kakor je Stolp biserov.

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard

(Dalje.)

To delo mu je vzelo toliko časa, da je karavana zamogla šele čez tri tedne odriniti na pot. Na predvečer onega dne, ko so hoteli s solničnim vzhodom odriniti, je prišel mladi kralj Vahimov k Stanku, se mu globoko poklonil in rekel:

"Kali iti z gospodom in z bibi do velike vode, po kateri plavajo veliki čolni belih ljudi." "Stanka je ganil ta dokaz naklonjenosti, vendar je bil mnenja, da ne sme jemati dečka s sabo na tako dolgo potovanje, s katerega je bila vrnitev jako negotova.

"Zakaj hočeš z nama?" je vprašal. "Kali ljubiti velikega gospoda in bibi."

Stanko mu je položil dlan na kodrasto glavo.

"Vem, Kali, da si pošten in dober deček. Toda kaj bo s tvojim kraljestvom in kdo bo vladal mesto tebe nad Vahimi?"

"M'Tana, brat Kalijeve matere."

Stanko je vedel, da se med zamorci buejo boji za vladno in da jih gospodovanje ravno tako mami, kakor bele ljudi, torej je pomislil trenotek in rekel:

"Ne, Kali, jaz te ne maram vzeti. Ti moraš ostati pri Vahimu, da boš naredil iz njih dobre ljudi."

"Kali se vrni k njim."

"M'Tana ima veliko sinov, kaj bo torej, ako bo hotel sam postati kralj in zapustiti kraljestvo svojim sinovom ter nagovoril Vahimu, naj te izpusti?" "M'Tana je dober. On tega ne stori."

"Toda ako stori?"

"Pojde pa Kali spet k veliki vodi, k velikemu gospodu in bibi."

"A naju tam ne bo več."

"V tem slučaju Kali se vsteti k vodi in žalosti plakati."

Pri teh besedah je položil glavo med roki — čez trenotek je za zapepetal: "Kali jako ljubiti velikega gospoda in bibi — jako!"

In dvojce velikih solz se mu je zasvetilo v očeh.

Stanko ni vedel, kaj storiti. Žal mu je bilo Kalija, toda ni se hotel takoj odločiti na njegovo prošnjo. Vedel je, da — ne govorec celo o nevarnostih vrtnice — ako M'Tana ali čarovnik našuntajo zamorec, bo dečku grozilo ne samo pregnanstvo iz dežele, ampak tudi smrt.

"Bolje zate, da ostaneš," rekel je, "brez primere boš je!"

Ko je pa to govoril, je prišla Nelka, ki je skozi tenko steno, delečo oba prostora, dobro slišala cel pogovor in ko je zagledala solze v Kalijevih očeh, jih je začela s prsti brisati raz njegovih trepalnic, potem se je pa obrnila k Stanku:

"Kali pojde z nami," rekla je z veliko odločnostjo.

"Oho!" odvrnil je Stanko nekoliko užaljen, "to ni od tebe odvisno."

"Kali pojde z nami!" ponovila je.

"Ali pa ne pojde."

Nato je zacepetala z nožicama.

"Jaz hočem!"

In pričela je sama plakati.

Stanko je pogledal nanjo z največjim začudenjem, kakor da bi ne razumel, kaj se je zgodilo tej vedno tako dobri in pohlevni deklici. Ko je pa videl, da si je obe pesti položila na oči, z odprtimi ustmi pa lovi zrak kot ptica, je začel klicati z veliko naglico:

"Kali pojde z nami! pojde! pojde! Zakaj plačeš? Kako si neznaša! Pojde! Kako si me pričla! Pojde, slišiš!"

In tako se je zgodilo. Stanko se je sramoval do večera svoje slabosti do "dobrega Mzimu", dobri Mzimu je pa, ko je dosegel svoje, bil spet tako tih, pohleven in ubogljiv kot vedno.

XLI.

Druga dne zjutraj je odrinila karavana. Mladi Zamorec je bil vesel, mala vladarica pohlevna in ubogljiva kot vedno. Stanko poln odločnosti in upanja. Z njimi je šlo sto Samburov in sto Vahimov — štirideset izmed njih oboroženih z remingtoni, s katerimi so znali streljati za silo. Beli voditelj, ki jih je tri tedne učil streljanja, je sicer vedel, da bodo v danes slučaju naredili več hrupa kot škode, toda mislil je, da pri srečanju z divjaki hrup igra ne manjšo vlogo od kroglj in je bil vesel svoje telesne straže.

S sabo so vzele velike zaloge manioka, kolečke, spečene iz velikih in debelih belih mравelj, skrbno posušenih in zmletih v moko ter veliko posušenega mesa. S karavano je šlo več žensk, ki so nosile razne dobre reči za Nelko in Antilope — nihe za vodo. Z višine Kingovega hrbtna je Stanko pazil na red, dajal povelja — morda ne samo zato, ker je bilo potrebno, ampak tudi, ker mu je ugajala uloga voditelja — in ponosno gledal na svojo malo vojsko.

"Ako bi hotel," rekel je sam sebi, "lahko bi tu postal kralj nad celim narodom Doko kot Beniowski na Madagaskaru!"

In šinila mu je v glavo misel, ako bi se ne bilo dobro kedaj vrtniti v te kraje, podvreči si mnogo dežel, civilizirati zamorce, ustanoviti v tem krajuj novi Poljsko, potem se pa vrtniti ne-

koč na čelu črnih, dobro izurjenih čet v staro domovino. Ker je pa čutil, da je v tej misli nekaj smešnega in ker je dvomil, če bi mu njegov oče dovolil igrati ulogo Aleksandra Macedonskega v Afriki, ni povedal svojih načrtov Nelki, ki bi bila gotova prva oseba na svetu, katera bi mu pritrdila.

Toda sedaj, predno si je podvrnil te dežele Afrike, moral se je najprej izviti iz njih, torej se je začel pečati z bližnjimi zadevami. Karavana se je vlekla kot dolg trak. Stanko, ki je jahal Kingu na vratu, je sklenil jahati popolnoma zadnji, da bi imel vse pred očmi.

Ko so šli ljudje drug za drugim mimo njega, je na svoje veliko začudenje zapazil, da sta tudi čarovnika M'Kunje in M'Pua, ravnotista, ki sta dobila batine od Kalija, pri karavani in korakata s tovorom na glavi obnemz z drugimi po poti.

Ustavil ju je torej in vprašal:

"Kdo vama je velel iti z nami?"

"Kralj," odvrnila sta oba ter se ponižno priklonila.

Toda na videz pohlevno povešene oči so se bliščale tako divje in na obrazu je odsevala taka zloba, da ju je Stanko v prvem trenutku hotel nagnati in ni učinil tega samo, ker ni hotel Kaliju izpodkoppavati ugleda.

Vendar ga je takoj poklical.

"Ali si ti," vprašal je, "rekel čarovnikoma naj gresta z nami?"

"Kali ukazal, ker Kali je moder."

"Torej te vprašam, zakaj ju tvoja modrost ni pustila doma?"

"Ker ako bi M'Kunje in M'Pua ostala, bi nagovarjala Vahime, naj Vahimi ubijejo Kalija po vrtniti, ako pa gresta z mano, Kali nanju gledati in paziti."

Stanko je pomislil in rekel:

"Morda imaš prav, toda pazi nanju dobro noč in dan, ker jima hudobija odseva iz oči."

"Kali imeti bambus," odvrnil je mladi zamorec.

Karavana je odrinila. V zadnjem trenutku je zapovedal Stanko, naj z remingtoni oborožena straža gre v zadnji vrsti, kajti to so bili ljudje od njega izbrani in najbolj zanesljivi. Ko so se vadili streljati z orožjem, kar je trajalo dosti dolgo, so se v neki gotovi meri privadili na svojega voditelja, obnemz pa so se, kot najbližji njegovi dostojni osebji, smatrali za nekaj bolj-sega od drugih. Njihova naloga je bila, da čuvajo na celo karavano in primajo vsakega, ki bi mu prišlo na misel, da bi se hotel izmuzniti. Mislili je bilo namreč treba tudi na to, da ko se bodo začele težave in nevarnosti, ne bo manjkalo beguncev.

Toda prvega dne je šlo vse po sreči. Zamorci s tovori na glavah, vsak oborožen s sulico in nekaj manjših kopij ali takozvanih asagai, so šli v dolgi vrsti, kot velika kača, sredi džungle. Nekaj časa so šli ob južnem bregu jezera po planjavi, toda ker so obdajali jezero od vseh strani visoki vrhunci, so morali iti navkreber, ko so hoteli zaviti proti vzhodu. Stari Samburi, ki so poznali ta kraj, so zadrževali, da bo morala karavana iti čez visoke prelaze med gorami, ki so jih imenovali Kalal in Inro, potem bo prišla v kraj Ebene, ki leži južno od Borani, Stanko je vedel, da ne sme iti naravnost proti vzhodu, kajti spominjal se je, da leži Mombasa nekaj stopinj za ravnikom, torej znatno na jugu od tega neznanega jezera. Ker je po Lindeju imel nekaj kompasov, se ni bal, da bi se zgubil med potjo.

Prvi so prenočili na neki gozdni višini. Takoj, ko je nastal mrak, je zagorelo nekaj desetih ognjev, pri katerih so pekli zamorec posušeno meso in jedli testo iz maniokovega korenja, katero so s prsti jemali iz loncev. Ko so potlačili lakoto in ježo, so se začeli pogovarjati, kam jih pelje bvana kubva in kakšno nagrado bodo dobili. Nekateri so sede sključeno pri ognju peli svoje pesmi, vsi so pa tako dolgo in tako glasno klepetali, da je moral slednjič Stanko zapovedati mir, da je zamogla Nelka spati.

Noč je bila jako hladna, toda zjutraj, ko so prvi solnčni žarki razsvetlili okolico, se je zrak takoj segrel. Ob solničnem vzhodu sta zagledala mala popotnika čuden prizor. Blizali so se ravno malemu jezeru, širokemu kakšna dva kilometra ali pravzaprav veliki kaluži, katero je naredil dež v gorski kotlini, kar je naenkrat zaklical Stanko, ki je sedel skupaj z deklico na Kingu in gledal z daljnogledom okoli:

"Glej, sloni grede v vodo."

Kakšnega pol kilometra daleč je bilo videti čredo, obstoječo iz peterih živali, ki so se počasi druga za drugo blizale jezeru.

"To so čudni sloni," rekel je Stanko, ki jih je neprenehoma gledal z veliko pažljivostjo. "So manjši od Kinga, usesa imajo tudi manjša, oklov pa ni videti."

Medtem so šli sloni v vodo, toda se niso ustavili na bregu, kot je po navadi delal King, in se niso začeli obilivati s trobelj, ampak so šli vedno naprej in se potapljali vedno bolj globoko, tako da so slednjič samo še njihovi črni hrbti stali nad vodo kakor skalne pečine.

"Kaj pa to? Potapljaio se!" zaklical je Stanko.

Karavana se je znatno približala bregu in se slednjič ustavila nad njim. Stanko jo je zadržal in začel z izvanrednim začudenjem pogledavati zdej na Nelko, zdaj na jezero.

Slonov ni bilo več videti, samo na vodni gladini je bilo mogoče celo s prostim očesom razločevati kakor pet rdečih cvetov, dvigajočih se nad jezerom in zibajočih se z lahimi gibljaji.

"Sedaj stoji na dnu, to so pa konci trobcev," spregovoril je Stanko, ki ni verjel lastnim očem.

Potem je zaklical Kalija:

"Kali! ali si videl?"

"Da, gospod, Kali videti, to so vodni sloni," odvrnil je mirno mladi zamorec.

"Vodni sloni?"

"Kali jih velikokrat videti."

"In oni žive v vodi?"

"Ponoiči iti v džunglo in se pasti, podnevi pa prebivati v jezeru, tako kot kiboko (povodnji konj). Oni priti ven šele po solničnem zahodu."

Stanko dolgo ni mogel priti k sebi od začudenja in ako bi se mu ne mudilo na pot, ustabil bi karavano do večera, da bi bolje ogledal izvanredne živali. Toda prišlo mu je na misel, da izstopijo lahko sloni iz vode na drugi strani jezera, ako bi pa tudi prišli kje bližje, bi jih bilo v temi težko natančneje ogledati.

Veel je torej dalje, med potjo je pa spregovoril k Nelki:

"No! videla sva nekaj, česar se niso videlo oči nobenega Evropejca. In veš, kaj mislim? Ako prideva srečno do oceana, nama ne bo nikdo verjel, ako povem, da so v Afriki vodni sloni."

"Kaj pa, ako bi enega ujel in vzel s seboj do oceana?" rekla je Nelka, kot vedno popolnoma prepričana, da zamore Stanko vse.

XLII.

Čez deset dni potovanja je slednjič karavana prekorčila gorske prelaze in prišla v drugačen kraj. To je bila obširna ravnina, ki se je samo tuintam dvigala v nevelike griče, večinoma je bila pa ploščata. Rastlinstvo se je spremenilo popolnoma. Ni bilo velikih dreves, dvigajočih se posamezno ali v gruclah nad valovito površino visoke trave. Samo tuintam so strčale v znatni oddaljenosti druga od druge akacije, ki dajajo gumo, z debli koralne barve in široko razleglimi vejami, toda z redkim listjem, ki je dajalo malo sence. Med kopicami termitov se je dvigala tuintam evforbija s svečniku podobnimi vejami. Pod nebom so se dvigali jastrebi, a nižje so letali z akacije na akacijo ptiči iz vrste krorkarjev s črnim in belim perjem. Trava je bila zlota in v klasju, kot zrela rž.

In vendar je ta suha džungla očividno dajala obilo hrane veliki množici živali, kajti popotniki so večkrat na dan srečevali velike množice antilop gnu, bubalov in zlasti zebor. Vročina je bila na odprti in brezdrevesni ravnini neznošna. Nebo je bilo brez oblakov, dnevi pekoči, noči pa niso dajale mnogo odpočitka.

Potovanje je postajalo od dne do dne težavnije. V vaseh, na katere je zadevala karavana, jih je sprejemalo neizmerno divje prebivalstvo s strahom, pa tudi večinoma sovražno in ako bi ne bilo velike množice oboroženih pagazih pa tudi ako bi ne bilo belih obrazov, Kinga in Sabe, bi grozila popotnikom velika nevarnost.

S Kalijevo pomočjo se je posrečilo Stanku dognati, da dalje ni nobenih vasic več in da je kraj popolnoma brez vode. Teško je bilo verjeti, kajti številne črede, katere so srečavali, so vendar morale kje piti. Vendar je pripovedovanje o pustinji, kjer ni najti rek, niti kaluže, prestrašilo zamorce in začeli so uhajati. Prvi zglede sta dala M'Kunje in M'Pua. K sreči je bil njim beg pravočasno odkrit in na konjih ju je bilo mogoče ujeti še ne daleč od tabora in, ko sta bila pripeljana nazaj, jima je Kali z bambusom dokazal, kako neprimerno je bilo njuno postopanje. Stanko je zbral vse pagazih in je imel k njim nagovor, katerega je mladi zamorec tolmačil na domači jeziku. Poslušal se je okoliščine, da so pri zadnjem odpočitku levi celo noč rjuli okrog tabora in je skušal prepričati svoje ljudi, da kdor zbeži, postane brez dvoma plen levov, a tudi ako bi prenočevali na akacijah, najdejo ga tam še strašnejši "vobo". Nato je zatrjeval, da, kjer žive antilope, tam mora biti tudi voda in ako zadenejo na potovanju na kraje, ki nimajo vode, saj si je lahko vzamejo za dva ali tri dni s seboj v antilopinih mehovih. Zamorci so pri njegovih besedah neprenehoma ponavljali: "O, res je to!", toda v prihodnji noči je zbežalo pet Samburov in dva Vahima in potem je vsako noč koga zmanjkalo.

M'Kunje in M'Pua pa nista več poskušala sreče iz enostavnega vzroka, ker ju je Kali vsak dan po solničnem zahodu velel zvezati.

Toda kraj je postajal vedno bolj izsušen, a solnce je neusmiljeno žgalo džunglo. Niti akacij ni bilo več videti. Črede antilop so se prikazovale neprenehoma, toda manj številne. Osel in konji so nahajali še dovolj hrane, kajti pod visoko usehlo travo se je marsikje skrivala nižja, bolj zelena in manj izsušena. Toda King, dasiravno ni bil izbiren, je hušal. Kadar je zadel na akacijo, ji je odlomil vrhovec in skrbno objedel liste in stročje, celo od prejšnjega leta. Karavana je sicer došlej še vedno zadrževala na vodo, toda večkrat je bila slaba, katero je bilo treba precediti, ali pa slana, popolnoma nerabna za pijačo. Potem se je (Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik

HENRY WEBER, kašir

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR

SLOVENSKI GOSTILNČAR

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posesti

Orpheum Theatre Building

JOLIET, ILL.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO. 203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169 Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH

348 N. W. Phone

348 :Slovenska Gostilna:

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke. 915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen

Soba 301 in 208 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

The U. S. 10c in "Meerschaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

108 Jefferson Street, Joliet, Ill.

Mi hočemo tvoj denar, ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo tvoj les postregli z najnižjimi tržninami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in postlopij mlači trdi les, lath, cederne stebra, desk, single vse vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, ogledaj pri nas in oglej si našo zalogo bomo zadovoljili in ti pripravili denar.

W. J. LYONS

Nas office in Lumber Yard na Desplaines

DES PLAINES IN CLINTON STS.

JOS. KUCHAR

MESNICA in GROCERIJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave. Rockdale, Illinois

Garnsey, Wood & Lemmon

ADVOKATI

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarja

JOHNSONOVICI

"BELLADONNA" OBLIK

REVMAZITIZIRI, HROMOSTI, BOLESTI V KOLKU, BOLESTI V ČLESKIH NEVRALGIJE, PROTONI, OTRPLOSTI MENC, SLABOTNEGA KRVIŽU, HLUDEM KASLU

SLABOSTI V ČLESKIH, PLJUNČNI IN PRAVAI, MRANJENJI V ŽIVOTU, VNETHI OKOSNE MRANJE, BOLESTI V LEDVINI, BOLESTI V KRVIŽU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti ka-

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihih ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa.

Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naravno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI, OTRPLIH JETER, ZGUBI OKUSA, NENADNA SLABOČA, BOLEČINE DROBJA, KRČEV, ŽELODČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabi hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepi telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih boleznii želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH

CENA \$1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljše mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krate, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmernne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja Josip Svete

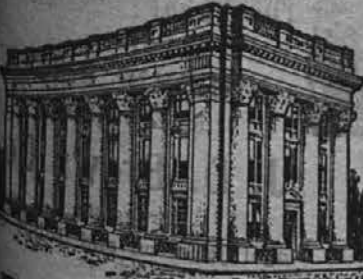
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino:		Catawaba belo vino:	
Sod, 6 gal.	\$ 5.50	Sod, 6 gal.	\$ 7.00
Sod, 10 gal.	8.00	Sod, 10 gal.	11.00
Sod, 25 gal.	16.50	Sod, 25 gal.	24.00
Sod, 50 gal.	30.00	Sod, 50 gal.	42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, \$13.00. Sod 25 galonov, \$26.00. Sod 50 galonov, \$50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI SLOVENSKI POP proti žejji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi. Vselej tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
133 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO. (Nadaljevanje s 6. strani.)

Zgodilo vedno bolj pogosto, da so se ljudje, katere je Stanko poslal naprej pod Kalijevo vodstvo vrnili nazaj, ne da bi našli niti kaluzjo, niti vir skrit pod razpokano zemljo in Kali je naznanil s kislim obrazom: "Madi apana" (ni vode).

Stanko je spoznal, da to zadnje potovanje nikakor ne bo lažje od poprejšnjih in začel se je vznemirjati za Nelko, obrazček, mesto da bi zagorel na solncu in vetru, je bledel od dne do dne, oči so pa gubile navadni blesk. Na suhi ravnini, kjer ni bilo komarjev, sicer ni grozila mrzlica, toda videti je bilo, da strašna vročina izčrpuje deklina sile. Deček je s sočutjem in s strahom gledal na njene male ročice, ki so postale bele kot popir, in si je grenko očital, da je zgubil preveč časa s pripravljanjem in vezbanjem zamorcev v streljanju, ter je vsled tega izpostavil potovanje v tako vročem letnem času.

Med takim strahom je pretekel dan za dnem. Solnce je vsrkavalo vlogo in življenje iz zemlje vedno bolj požljivo in neumljeno. Trava se je krčila in posušila v taki meri, da se je drobila pod nogami antilop in da so bežee črede, dasiravno maloštevilne, dvigale oblake prahu. Vendar so potopniki še enkrat zadeli na potok, ki so ga že od daleč spoznali po dolgih vrstah dreves, ki so rastle nad njegovimi bregoma. Zamorci so stekli k drevmu kot za stavo in ko so prišli k bregu, so se vrgli na tla, potopili glave v vodo in pili tako požljivo, da so prehali šele, ko je krokodil zgrabil enega izmed njih za roko. Drugi so se vrgli tovarišu na pomoč in v trenotku potegnili iz vode gnusno gašcarico, ki pa ni hotela izpustiti človeške roke, dasiravno so mu odpirali gobec s stulicami in noži. Šele King je rešil zadevo, ko je postavil nanj nogo in ga stlačil tako lahko, kakor da bi bil gnjila goba.

Ko so se ljudje slednjic napili, je Stanko zapovedal narediti v plitvi vodi okroglo ograjo iz visokih bambusov s samo enim vvhodom od brega, da bi se Nelka popolnoma varno zamogla izkopati. Toda tudi tako je postal k njemu za varstvo Kinga. Kopelj je jako okrepčala deklino, odpočitek ji je pa nekoliko povrnil sile.

Na veliko radost cele karavane in Nelke, je sklenil "bvana kubva" dva dni ostati pri vodi. Pri tej novici so postali ljudje najboljše volje in so, tako pozabili na preštane trude. Ko so se prespali in pokrepčali, so se nekateri zamorci začeli potikati med drevjem nad reko in iskati palm, ki rode divje datelje in takozvane hijobove solze, iz katerih se dela nakitje. Nekaj se jih je vrnilo v šotor pred solnčnim zahodom in so prinesli s seboj neke štirivoglate bele predmete, v katerih je Stanko spoznal svoje lastne letajoče zmaje.

Eden izmed teh zmajev je nosil številko 7, kar je bilo v dokaz, da je bil izpuščen še z Lindejeve gore, ker sta jih otroka od tam izpustila nekaj desetmin. Stanka je to neizreceno razveselilo in mu je dodalo poguma.

"Nisem pričakoval," rekel je Nelki, "da bi letajoči zmaji zamogli preleteti tako daljavo. Bil sem prepričan, da ostanejo na višinah Karamoio in sem jih samo izpuščal za vsak slučaj. Zdjaj pa vidim, da jih veter zamore nesti, kamor hoče in imam upanje, da so oni, ki sva jih izpustila z gor okrog jezera Bassa-Narok in sedaj s pota, prileteli celo do oceana."

"Priletel popolnoma gotovo," odvrnila je deklina.
"Bog daj!" dodal je deček, ki so ga skrbele nevarnosti in težave daljšega potovanja.

Tretjega dne je odrinila karavana z nad potoka in v zela s seboj v usnjatih mehovitih velikih zalogo vode. Predno je nastal večer, so spat prišli v kraje, popolnoma požgane od solca, kjer niso rastle niti akacije, a zemlja je ponekod bila tako gola, kakor tnao. Ponekod so zadrževali na pasiflore z v zemljo vrtilimi debli, podobnimi velikanskim bučam, imajočim do dva vatla v primeru. Iz teh velikanskih krogel so poganjale kot vrvice tenke liane, ki so se plazile po zemlji pokrivale široko naokrog planjavo in tvorile tako neprodorno goščavo, da bi se celo mihi težko zamogle preriti skozi. Toda kljub lepo zeleni travi teh rastlin je bilo v njih toliko trnjev, da niti King niti konji niso mogli najti v njih hrane. Samo osel je ščipal, toda tudi on previdno.

Včasih pa tekot nekaj angleških milj niso zagledali ničesar razen bodečih, kratke trave in nizkih, suhim rožam podobnih rastlin, ki so se drobile, ako si se jih dotaknil. Po prvem prenočitju je žgal cel prihodnji dan z neba živi ogenj. Zrak je trepetal, kakor v Libijski puščavi. Na nebu ni bilo niti oblacka. Zemlja je bila tako zaluta z lučjo, da je vse izgledalo belo in noben glas, niti brenčanje žuželk ni kalilo smrtne, z zlovraščnim bleskom nasičene tišine.

Pot je tekela od ljudi v bližini. Včasih so polagali na velik kup zavoje s posušenim mesom in ščite, da bi našli pod njimi nekoliko sence. Stanko je dal naročilo, naj varujejo vodo, toda zamorci so kot otroci, ki ne mislijo na jutri. Slednjic je bilo treba oddati s stražo ljudi, ki so nosili mehove z vodo in deliti vodo vsakemu posebej. Kali se je pečal s tem jako vestno, toda to mu je jemalo veliko časa in zadrževalo potovanje, obenem pa seveda

tudi zamujevalo najditev novega napajališča. Samburi so godrnjali, da dobivajo več vode Vahimi, Vahimi pa, da Samburi. Poslednji so začeli groziti, da se vrnejo, toda Stanko jim je rekel, da jim bo v tem slučaju Faru dal porezati glave, sam je pa naročil svojim z remingtoni oboroženim strelcem, naj nikogar ne puste.

Drugi večer so prenočili na goli ravnini. Niso delali bombe, ali kakor pravijo v Sudanu, zeribe, ker ni bilo iz česa. Taborišče sta stazila King in Saba. Varstvo je bilo dovolj, toda King, ki je dobival desetkrat manj vode, kot jo je potreboval, je trobil zanjo do solnčnega vzhoda, Saba je pa iztegnil jezik in obračal oči k Stanku in Nelki z nemo prošnjo vsaj za eno kapljo vode. Deklica je hotela, da bi mu Stanko dal nekoliko piti iz gumove posodice, katero je podedoval po Lindeju in ki jo je nosil na vrvi čez ramo, toda on je shranjeval ta ostanek za najskrajnejši čas za deklino, ter je odrekel.

Cetrtega dne zvečer je ostalo samo še pet velikih mehov z vodo, to se pravi, da je na vsakega človeka prišlo komaj pol kozarčka. Ker so pa noči kolikor toliko bolj hladne kot dnevi in je žejja ponoči manj občutljiva, kakor pa pod pekočimi solnčnimi žarki in ker so ljudje že zjutraj dobili po majhni merici vode, je zapovedal Stanko spraviti one mehe za jutrajšnji dan. Zamorci so mrmrali čez to povelje, toda strah pred Stankom je bil še prevelik, ter se niso upali lotiti tega zadnjega prihranka, zlasti, ker sta stala na straži dva z remingtoni oborožena človeka, ki so se imeli menjavati vsako uro.

Vahimi in Samburi so skušali ogoljufati svojo žejjo s stebli revnih travic, katero so izgrgali in zvečili njihove korenine, toda v njih ni bilo skoraj nobene vlage, ker je neizprosnice solnce popolnoma izsušilo celo globlino zemlje.

Dasiravno spanje ni pogasilo žejje, je vendar vsaj povzročalo, da se je nanjo pozabilo. Ko je nastala noč, so popadali utrujeni in od celodnevne potovanja izmučeni ljudje, kjer je kdo stal, kot mrtvi na zemljo in takoj trdo pospali. Tudi Stanko je zaspal, toda v duši je imel preveč skrbi in nemira, da bi zamogel mirno in dolgo spati. Čez nekaj ur se je zbudil in pričel premišljevat, kaj bo dalje in od kod vzeti vode za Nelko in za celo karavano obenem z ljudmi in živalmi. Položaj je bil težak, morebiti celo strašen, toda iznajdljivi deček se še ni udajal obup. Začel je premišljevat vse dogodke, počeni od uropanja iz Fayuma pa do tega trenutka: torej prvo velikansko potovanje čez Saharo, huragan v puščavi, poskušnje bega, Hartum, Mahdija, Fašodo, osvoboditev iz Gebirrovih rok, potem daljše potovanje po Lindejevi smrti do jezera Bassa-Narok od tega prostora, kjer so sedaj prenočevali. "Toliko smo prešli, toliko pretrpeli," govoril je sam s sabo, "tako velikokrat se mi je zdelo, da je že vse izgubljeno in da ne najdem nobenega izhoda, pa mi je vendar Bog pomogel in sem vedno naše' izhod. Saj je vendar nemogoče, da bi po prestani taki poti in po takih tako strašnih nevarnostih morali poginiti na tem zadnjem potovanju. Sedaj je vendar še nekaj vode, ta okolica pa — menda ni Sahara, kajti ako bi tako bilo, bi ljudje o nji vedeli."

Zlasti je pa držalo njegovo nado pokonci dejstvo, da je na jugovzhodu tekot dneva zagledal skozi daljnogled neke meglene obrise, kakor gore. Morda je bilo do njih še na stotine angleških milj, ali še več. Toda ako bi se posrečilo dospeti do njih, bili bi rešeni, kajti gore so redkokedaj popolnoma brez vode. Koliko bi pa bilo potreba časa, ni mogel preračunati, ker je to bilo odvisno od visokosti gor. Visoki vrhunci se vidijo v tako prozornem zraku, kot je afrikanski, na neizmerno daljavo, torej je bilo treba najti vode že poprej. Drugače jim je grozila poguba.

"Trebala' ponovil je Stanko sam sebi. Hropeče dihanje slona, ki je dihal, kakor je mogel, pekočino iz svojih pljuč, je neprenehoma pretirgavalo dečku premišljevanje. Čez nekaj časa se mu je pa zazdelo, da sliši nek glas, podoben stokanju, ki je prihajal od druge strani taborišča, namreč od tam, kjer so ležali ponoči s travo pokriti vodni mehovi. Ker se je ječanje nekajkrat ponovilo, je vstal, da bi pogledal, kaj se tam godi in je stopil h gričku samo nekaj korakov oddaljenemu od šotora. Noč je bila jako jasna, da je že od daleč zagledal dvoje temnih trupel ležečih drugo poleg drugega in dvoje remingtonovih ceví svetlečih se v mesečnem svitu.

"Zamorci so vedno enaki," pomislil je. "Morali bi čuvati vodo, ki je sedaj za nas dragocenejša, kot vse na svetu, a sta zaspala tu zraven, kot bi bila v lastnih kočah. Ah, Kalijev bambus bo imel jutri mnogo dela!"

To misleč se je približal in sunil z nogo enega izmed stražnikov, toda skočil je takoj ves prestrašen nazaj. Na videz speči zamorec je ležal vznav in nož mu je bil do držala zarinjen v grlo, poleg njega je pa ležal drugi s tako strašno prerezanim vratom, da mu je bila glava skoraj popolnoma oddeljena od telesa.

Dva meha sta zgnila, tri je drugi so ležali med razmetano travo razrezani in prazni.

Stanko je začutil, da mu lasje na glavi vstajajo.

XLIII.
Na njegov krik je priteknel prvi Kali, za njim dva strelca, ki bi imela nadomestiti poprejnji stražo, trenotek po-

zneje so se pa vsi Vahimi in Samburu kričee in tuleč zbrali na mestu zločina. Nastal je velik nemir, poln kričanja in strahu. Ljudem nista bila toliko mar ubita moža, kakor pa ostanki vode, ki je že pronicila v sezgano zemljo džungle. Nekateri zamorci so se vrgli na zemljo, grabili s prstni drobtinice prsti in sesali iz nje ostanke vlage. Drugi so kričali, da so ubili stražnike in razrezali mehe hudi duhovi. Toda Stanko in Kali sta vedela, kaj misliti. M'Kunje in M'Pue ni bilo med temi, ki so tulili nad kopico trave. V tem, kar se je zgodilo, je bilo nekaj več, kakor uboj dveh stražnikov in tatvina vode. Razrezani ostali mehi so pričali, da je to bilo delo maščevanja in obenem smrtne obsodba čez celo karavano. Duhovniki hudega Mzimu so se maščevali nad mladim kraljem, ki je odkril njihove goljufige in bi ne bil dovolil, da dalje izrabljajo neumne Vahime. Nad celo karavano je razprostrla sedaj svoja krila smrt, kot jastrebnad jato golobov.

Prepozno se je spomnil Kali, da je preobložen s skrbi in prevzet z drugimi mislimi, pozabil zveziati oba čarovnika, kakor je od dne poskušane ga bega velel narediti vsak večer. Jasno je tudi bilo, da sta se oba strelca, ki sta stazila pri vodi, vsled vsem zamorcem lastne neskrbnosti vlegla na zemljo in zaspala. To je zločinca olajšalo delo in omogočilo, da sta zbežala brez kazni.

(Dalje prih.)

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo populicne železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.
COMPOSITION,
FELT and GRAVEL ROOFERS
Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeca zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kosti bolj ali trzanje v nogah, rokah in križu; za nane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabili moja zdravila bez uspeha, garantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in šepna knjiga od 20 strani vredna 5 dolarjev za vsakega, ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Uradne ure:
9-12 a. m. 1-5 and 7-8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.
Dr. S. Gasparovich
Dentist :: Zobozdravnik
Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 408.
JOLIET, ILLINOIS.

GERMANS
Loan & Savings Bank
MARTIN WESTPHAL
218 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Uradna telefon Chicago 100
Sianovanja telefon Chicago 2347 -
JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1008 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 485.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postoečeni.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 237

James L. McCulloch
MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.
M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.
317 Jefferson Street, nasprot Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglašite se pri meni.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno
"HOTEL FLAJNIK"
3329 PENN AVENUE
v kateri točim vedno sveže PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNOVRSTNE DRUGE PIJAČE. Priporočam se cenjenemu občinstvu v najobilnejši obiski. — Vsi znanci in neznanci vedno dobrodošli!
NA SVIDENJE!
P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik
3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tršim najboljšie smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premos
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE
SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
V So. Chicago, Ill.
Soba 218 — 9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY
106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET
Pesouje denar na zemljišča.
Insurance vseh vrst
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 508.

ZA
PISMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA
v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglašice in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:
Amerikanski Slovenec
JOLIET, ILLINOIS.
DELO JAMČIMO.

PISMO IZ KARPATOV.

(Vojni kurat Leop. Turšič.)

15. februarja 1915.

Na svečnico sem mislil iti maševati v bližnjo, 5 km oddaljeno vas, kajti nobene stvari v vojski tako zelo ne pogrešam kakor sv. maše. A žal, malo-krat pridem do tega. Cerkve so po teh krajih povsod unižatske in poleg tega čisto opustošene in razdrte. Komu pa vojska prizanesa?

Ze na predvečer sva se s kuratorim sosednjega polka dogovorila in vse potrebno ukrenila glede odhoda. Zjutraj ob prvem svitu je že stal pred hišo, v kateri smo bivali, moj skromni Sibirec — drugi ga nazivljejo Moskala — pripravljen in osedlan ter nestrpan bil s koptiti ob zmurza tla. Tudi on se je veselih lepega izprehoda v mrzlem zimskem jutru. Pa oba sva bila ob svojo radost, ko je prišlo povelje za odhod v drugo smer. "Tu imaš," sem si mislil, "v vojski ne smeš imeti nobenega svojega načrta, ker ti ga Bogovo prekrižajo. Se bom že kako Bogu obdolžil, z današnjo sveto mašo pa ni nič!" Spravl sem svoje stvari skupaj ter jih naložil na rame zdejajočega tšefana, zabajal Sibircu ter jo ubral za regimentom, ki je že stal ob glavni cesti, pripravljen na odhod.

Nismo šli daleč in prišli v vas, v kateri smo že danes. Leži kakih 20 minut za fronto. Saj bi Vam povedal ime, pa ž njim Vam ni veliko pomagano; na navadni karti ga itak ne najdete. Odkazali so nam hišo sredi vasi, tesno in dolgočasno, obubožno, kakor vse druge. Zategnili smo svoje vozove v lepe vrste sredi trga, okrasili hišo z zastavo rdečega križa in se prav po vojaško naselili. Zamrmral je gazda, ko smo mu posteljo znesli iz hiše, da smo na tleh dobili zase prostora, morda je zaklel, ko so se morale kravice v hlevu bolj stisniti, da so dobili bivališče naši konji — pa kaj se hoče — v vojski ne gre drugače. Pa mož se nas je že privadil; kar zahtevamo od njega, vse nam da, če le ima. Celo tako prijazen je postal, da ponudi, ko ga prime njegov godrnjavni kašel, se hodi ven pod milo nebo odkašljavat.

Ze tisto svečnico popoldne so začeli od vseh strani gmeti topovi, naši in sovražni. Sovražne granate so udarjale naravnost v vas, v kateri smo bili prej. Strašen je tak dan. Po zraku tuli, žvižga, cvili, bobni v vseh mogočih melodijah in nijansah, da se trese zemlja in nebo. Na jasnem nebu se pokaže zdaj za zdaj beli oblak eksplozivnega šrapnela; čedalje več jih je in se poode po jasnem ozračju drug za drugim, dokler ne zastro gladkega neba; zdaj pa zdaj butne kam granata z vso svojo orjaško silo, da volto zadoni zemlja in se stresa šipe v oknih. In to dan za dnem; nekaj čudnega je in skoro dolgočasno nam postalo, če je dan tih in miren. Se grozneje pa so noči, kadar se oglašajo topovi. Zamolkleje je njihovo grmenje in njihovi ognji so kakor žar pekl.

In od Svečnice že traja neprenehoma ta artiljerijski dvo boj, včasih z večjo, včasih z manjšo silo. Uboga ušes, ubogi zivci!

Po polnoči 4. februarja se je sovražnik okorajžil in prišel iz svojih lukenj. Proti jutru je začel s svojim napadom. Najbolj mu je seveda dišala cesta in prehod iz doline v dolino. Ta prehod, ki ga ima zasedenega ravnano naš polk, je silno važen za nadaljnje prodiranje. Zato so ga naši na vso moč zavarovali z žičnimi ograjami daleč na okrog. Na obeh bregovih nad cesto je bil postavljen oddelek strojnih pušk. Ko se je sovražnik približal žičnim ograjam, so strojne puške otvorile nanj uničujoče ogenj. V bližini za fronto sta bila skrita dva topova, ki sta tudi začela bruhati iz svojih cevi strah in smrt. Sovražnik je obrnil hrbet, a je bilo že prepozno. Strojne puške so žele in padali so Rusi kakor klasje pod žneničnim srpom. Baje je bil uničen ob tem napadu en cel sovražni polk, ostali polki so pa bili tudi zelo zredčeni. Tako so nam pravili ruski ranjenci, ki so v razmerno velikem številu prihajali na naše obvezovališče.

Pretrkušajoč je bil drug dan pogled na bojišče. Po obronkih na obeh straneh ceste je ležalo na stotine in stotine mrtvih Rusov. Sneg vsepovedno okrvavljen in steptan, razmetane puške in streljivo, nahrbtniki in jedilne posodice, vse je ležalo križem po bojišču. Kako uničujoč je bil poraz za Ruse, pričča dejstvo, da niti ranjenih niti mrtvih niso mogli vzeti s seboj, ko smo do zdaj le redkoma videli nepokopane ruske mrtlice. Naše izgube so bile prav malenkostne.

Od tedaj naprej si sovražnik ne upa več napadati. Z glavami vred je bil ubit tudi njegov pogum.

Tako se ne ganemo iz svoje vasi in se bojimo, da ne bi dobili v njej domovinske pravice. Iz svoje srede smo izvolili tudi že župana, ki pa se brani na vse kriplje poverjene mu časti. Vsa dan nas obišče enkrat ali večkrat — menda po potrebi — raztrgan in umazan ciganeček, poba 15. let, a mu jih ne bi prisodil niti sedem ne. Očeta mima, mater je zgorela baje in živi od miloščine, ki mu jo daje vojaštvo. Kadi že od tretjega leta, poje od sedmega, zadnja leta se je naučil tudi plešati. Za kos komisa ail za cigareto pleše in poje do vrtoglavoosti in nam dela kratek čas. Namazan je z vsemi mazili — pravi falotek. Brati ne zna,

moliti ne zna, samo prositi in krasti zna dobro.

Podnevi je torej naš gost ciganeček, ponoči pa miši in uši. Neodpravljiva, trdoživa zalega! Miši skačejo po naših skromnih slamnicah, oškrtajo vse, kar jim pride pod zob, cvilijo in delajo močno muziko, brž ko ugasmemo luč, e hujske so uši. Vsa sredstva smo že poizkusili — mazila, praške — nič ne pomaga. Na večer se preobleči, zjutraj jih imaš zopet toliko, če ne več! In prišli smo do zaključka: najboljšje zdravilo je potrpežljivost in vztrajnost do konca tudi proti temu sovražniku.

Polagoma je začel po rebrih in bregovih izginjati sneg in z njim mrz. Kažejo se rjave, ponekod tudi že zelene lise — znamenje, da se bliža pomlad. Kadar je ozračje mirno in ne grme topovi, se oglašajo z drevja ptiči, da je veselje. Solnčen dan, zelena livada, ptičje petje, prijazni tovariši, domači slovenski fantje — vse kakor doma! In vendar tako daleč od doma, dom nam živi in ga čutimo v svojih srih. Kdaj se nam izpolni srčna želja, da ga ugledamo?

Po dolinah so narasle vode od tajačjega se snega in preplavile dolince in vse stranske ceste. Radi tega dobivamo pošto pozno v noč. Čakamo jo ob taroku. Karte v kot, pošta je tu! Skočimo pokoncu in gledamo, kaj nam je došlo. Parkrat je pošta prišla šele ob 11. uri zvečer, ko smo že spali. Pokoncu, zaspanci! Slajši je pogovor z domovino, z znanci in dragimi prijatelji, kakor pa spanje...

Tako nam mineva dan za dnem, drug drugemu podobem. Vsa nam dovede bližje domu, bližje miru, ki nam ga Bog skoro daje!

IZ SLOVENSКИH NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

na pravoslavje, samo da vam spat tam kedaj bodo Rusi in Srbi gospodari na Slovenskem. Ali na vašo žalost Slovenci imajo vse drugo v glavi, nego da postanejo pravoslavni. Vi hlapiči Jevglov in ostalih ruskih srbskih metropolitov, htelo bi vam se spet Slovenske! I. B. jadikuje, kliče Slovence, da se maščujejo o kazneno postavi in delajo veleizdajstvo in pridejo pod vojno sodišče in posledice užasne veleizdajstva. Ali kaj je to Pirc in Blatniku in ostalim do tega stalo! Jadikuje Pirc, da mu je dodijalo pomikati se po daleč tujem svetu od nemile do nedrage in prosi Slovence, da naj grejo v pisano bodočnost, v katero so pozvali pisari iz srpskega poslanštva v Londonu in moli Slovence, da pridejo pod njihovo Ligo in zakličejo v svet, da nimado tukaj nič pričnejevega nego da nad Slovenci zagospoduje Rusija in Srbija. E da se Pirc in Blatnik potikajo in ostali srpčiči morejo vrniti na Slavensko, ker jim je dodijalo pomikati po daleč tujem svetu. Ali jim ne bo obneslo ruskim in srbskim hlapecem proti slovenskim junakom, da slovenski dom porušijo.

Zdaj pošiljajo ruski in srbski pisarici poslanstva v Londonu, da kličejo Slovence v zavednost, e da čim prej Slovenci bodo v pravoslavje prekrščeni od pravoslavnega metropolita, a tem Pirc in Blatnik služijo. Prvi se izražajo toliko daleč, toliko stotično Slovence kliče, da jih prekrsti na pravoslavje metropolita. Ali mi čisti Slovenci, kateri ne dajemo svoje vere, ne svoje domovine na tikel, pa ne Jevgločinom, ne srbskim poslanikom. Mi jim povedamo, da so baš zato nam Srbi zdaj najgrenkeji neprijatelji in da zastoji Pirc in Blatnik jadikuje, da jim je dodijalo pomikati se od nemila do nedraga.

Odgovor rojaku, ki se je oglašil čez me v G. N. iz Cicero, Ill., pod imenom "Slovenski rodoljub!" Veš, kaj je rojak? Ako si se ti nasrkal srbskega duha, jaz se nisem jaz sem bil eno leto na srbski granici in dobro mi je znan srbski narod in srpske čete. Ako imaš ti Srbe za brate, jaz ne. Dobro poznam druge tri rojake, ki se oglašajo večkrat v G. N. in se potegujejo za Srbe, da so oni slovenski brati, a siromaki v starem kraju niso nič probali, niti videli, a tukaj v Ameriki tudi ne. Kaj vas bo naučil G. N. ali C. A. Z. Mnogi dopisniki v G. N. niste čuli v starem kraju za Srbe, niti niste jih videli, pa zdaj v Ameriki pravi, da so vaši brati. Jaz pa pravim: Srbi moji brati niso, niti ne bojo. A tebi, rojak "Slovenski rodoljub" iz Cicero, Ill., če čes kaj več znati od Srbov, tvojih bratov, ti lahko povem, znam veliko od njih.

K sklepu pozdravljam vse čitatele in čitatelje, a tebi, A. S., pa veliko novih naročnikov.

John Kočvar.

Willard, Wis., 11. apr. — Ker vem, da je naš cenjeni list Am. Slovenec najbolj list za nas slovenske farmarje in rad priobči novice iz raznih slovensko-farmarskih naseלבין, zato sem uverjen, da tudi meni ne bode odrekel g. urednik, ako sporočim nekoliko vrstic v naš cenj. list.

Delavske razmere ne bom opisoval, ker tukaj je dovolj dela in tudi jela. Toda žepna kriza nas je pa tudi nekoliko oplazila zadnje zimo, to pa zaradi tega, ker se pozimi največ ukvarjamo z drvi in ravno ta so šla zadnje zimo silno počasi v denar. Vzrok je seveda težko povedati; skoraj gotovo je kriva brezposelnost vsepovod, ali pa so se ljudje pri mrzlih počeh greli, ali pa celo kuhali niso. Slednjič je

tudi iz te zadrege nas deloma rešil g. John Zalar, tukajšnji slovenski trgovec, kateri je pokupil približno tisoč klawter drv, katere bo razpošiljal na vse strani.

Bela odeja je zopet izginila iz zemeljske površine, nastopili so topli dnevi, narava se je zopet začela spreminjati v krasno zeleno obleko, in govora o drvih več ni. V tem času se največ pogovarjamo o izidu občinskih volitev, katere so izpadle za nas Slovence povoljno letošnjo spomlad.

V občinske odbore so bili izvoljeni dne 6. aprila sledeči slovenski kandidati: Za župana, g. Ignac Česnik; supervisorjem, gg. Frank Francec in Frank Lesar; občinski tajnik, Anton Zevnik; mirovni sodnik, Jos. Slemec; konstablér, Paul Marn.

Slovenskim volilem gre vsa čast, ki so se tudi to pot zavedali svoje narodne dolžnosti. Le tako naprej in navzgor ob vsaki priliki!

Willard je ostal suh z 18 glasovi večine, in kakor vse kaže, bomo še dolgo suhi, ker se vsako leto za nekaj glasov več pogreznemo v prah. Naši suhaci zvesto obljubijo pri vsakih volitvah, da se bodo držali prohibicijskih postav s tem, da volijo protislawnsko licenco. To obljubo tudi držijo toliko časa, dokler jim ni prilika dana, prestopiti prag gostilne v bližnjem mestu; takrat pa poželjivo pogledajo glažku v dno duše, s tem prelomijo obljube in padejo nazaj v stare grehe. To so res suhaci, da se Bogu usmili.

Letošnje leto se bomo zopet pečali s kumarami, ker je Liby, McNeil, Liby družba povišala plačo na en dolar pri bušlju. Zlasti pri tem delu si lahko vsaki marljiv solarček malo pomaga za svoj obstanek.

Koncem pozdravljam vse čitatele Am. Slovenca, listu pa želim, da bi kmalo postal dnevnik.

Frank Perovšek.

NAZANJAM

cenjenim rojakom, da bodem IMENIK, RANJENIH, PADLIH IN VJETIH NAŠIH ROJAKOV V SE-DANJI EVROPSKI VOJNI NADAJEVAL vsak teden v New Yorku izhajajočem slovenskem listu "Slovenski narod".

Zahvaljujem se svojim cenjenim odjemalcem za obilna dosedanja naročila in se jim že najprej priporočam.

FELIX M. DOLINAR, 45 Vesey St., New York, N. Y.

Mlinar IN TRGOVEC. JOHN PUBENTZ 203-205 Division St., Joliet, Ill.

PRODAJE SENO, SLAMO, ŽITO, PIČO ZA PERUTNINO.

Zmelje žito, kakor naročite.

Prodaje Rubber Roofing, ki je pripravljeno za kritje hlevov in kurjakov.

City Express Transfer za selitev z avtomobili. Hitra postrežba. Phone 2736 ali 3932-J. 40t4

Chi. tel. 3599. N. W. tel. 127

Louis Wise 300 Jackson St. JOLIET, ILL. gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMOĐKE.

Sobe v najem in Lunch Room

POZORI POZORI! SPOMLADNE IN LETNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporočata "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič 1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Geo. Svetlecich PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL. DOBRODOŠLI!

E. H. STEPANOVICH edini hrvatsko-slovenski pogrebnik, 9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill. Tel. S. Chicago 1423. Rent. tel. S. Chicago 1606. Ambulanci in kočije, ter avtomobil za vsako prigodo in vreme.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici J. & A. Pasdertz se dobjlje najboljšje sveže in prekršene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Streets.

Chk. Phone 2768. N. W. Phone 1112

W. H. KEEGAN POGREBNIK.

Slovensci v La Salle in okolici! Ekdar potrebujete pogrebnišča se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boate najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljše ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voz (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — ga dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V Prvo Hrvatsko Stedionico U ZAGREBU.

CROATIA, EUROPE.

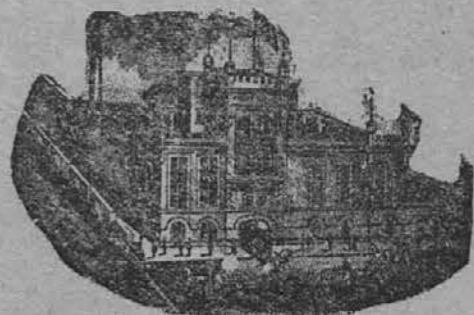
In nje podružnice v: Belavaru, Brode na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavnica in pričuvs K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastoj. Chicago tel. 4313.

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Table listing various liquors and their prices per gallon, including items like Kranjski Brinjevec, Baraga, and Cognac Brandy.

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

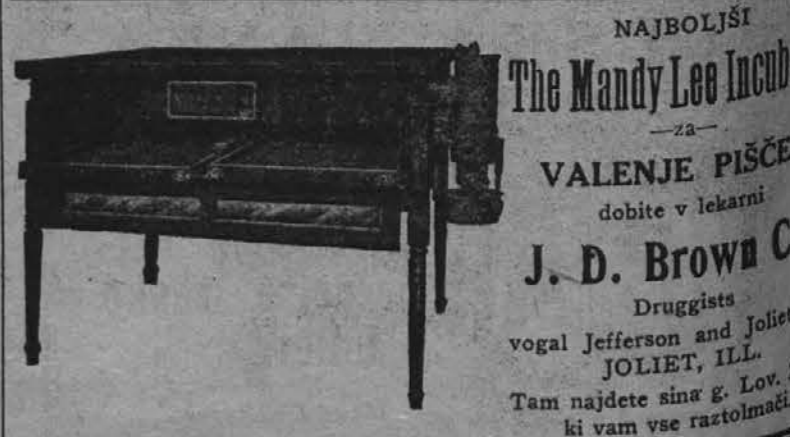
Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay St. Both Telephones 26. JOLIET, ILL.

NAJBOLJŠI The Mandy Lee Incubator

VALENJE PIŠČET dobite v lekarni

J. D. Brown Co. Druggists

vogal Jefferson and Joliet St. JOLIET, ILL.

Tam najdete sina g. Lov. Z...

ki vam vse raztolmači.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago tel. 4313.

Northwestern tel.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

.Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.